Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

NGÀY THỨ SÁU 18 AOUT 1933 — MỖI SỐ: 0$06 — NĂM THỨ 23 — SỐ 6461

Lục tỉnh tân văn

CHỦ-NHƠN: NGUYỄN-VĂN-CỦA

Mua báo xin trả tiền trước cho ông Nguyễn-văn-Của.
Gởi bài vở cho ông Lâm-văn-Ngọ.

XUẤT BẢN HẰNG NGÀY

BÁO-QUÁN: 57, Rue Lucien Mossard — SAIGON

Dây thép tắt: LUCTINH — Dây thép nói: 203

CHỦ-NHIỆM: LÂM-VĂN-NGỌ

Thay mặt cho tòa báo bên Pháp-Quốc
COMPTOIR INTERNATIONAL DE PUBLICITÉ
9, Rue Tronchet PARIS (VIII)

LƯƠNG LỢI-TỨC

Hai ba năm nay, nghề buôn bị nạn kinh-tế khủng-hoảng mà xinh-xin xếu-xào hết bộn. Đi tới mấy tỉnh thành lớn hoặc lá tới chợ bùa nào nhỏ bất kỳ, chúng ta đều thấy hàng nầy tiệm nọ đóng cửa liễu-yêu. Trước cửa thì thấy dán nào là lời rao bán khánh-tận, lời rao bán thuận-mãi... Không có một nghề buôn nào đứng vững như trông cả.

Muốn chống chỏi lại với nạn khuân-bách, nhiều nhà buôn, hoặc phải tạm đóng cửa trong một thời-gian không hạn định, hoặc bớt người làm, sụt lương người làm, tăng thêm giờ làm việc v.v... Cách thế nào, nhà tư-bổn cũng thường thường giành cái phần lợi về mình. Ít ai dám hy-sanh để nuôi bọn lao-động vô-sản. Không ai chớ đừng nói chi tới ít! Cũng có một hai nhà buôn biết thương người làm việc, không nỡ sa thải ra. Họ cứ giữ số người làm như cũ nhưng họ bớt lương.

Theo như chúng tôi thấy, có nhiều nhà buôn ở đây bớt lương người làm việc song họ kêu thu-xếp một cách ôn-thỏa lắm. Vì ít công việc làm, họ cho phép các người làm việc thay phiên nhau nghỉ thêm một vài ngày nữa. Tuy bớt lương nhưng người làm không lấy gì buồn, vì được ở không một hai ngày. Số lương bị bớt đối với mấy ngày được nghỉ thêm chẳng hẹp hòi gì đó. Người bị bớt lương vẫn vui lòng không oán trách chủ hàng đặng.

Với mấy ông chủ hàng có cái nhà ý ấy, chúng ta phải để lời khen ngợi. Tuy họ không hy-sanh quyền-lợi họ, song họ không có bạc-đãi người làm việc với họ.

Nay giờ chúng tôi nói có hơi lạc đề một chút, nhưng phải giải bày mấy điều trên đây để cho các bạn độc-giả biết rõ cách thế chống chỏi với nạn khủng-hoảng của các nhà tư-bổn. Sau mới rõ qua chế-độ « lương lợi-tức » là một chế-độ mà bọn tư-bổn dùng để bình-vực quyền-lợi của mình hầu chống với nạn khuân-bách.

Chế-độ « lương lợi-tức » là một chế-độ kinh-tế mới nảy sanh ra từ mấy năm nay. Ở các nước bên Âu-Mỹ có nhiều nhà buôn đã dùng rồi. Họ không muốn đóng cửa hàng buôn họ, họ không muốn thốt ra những tiếng « tôi xin bớt lương ông »: « tôi xin bớt lương thầy » nên họ phải bày ra cái kiểu cho ăn lương tùy huê-lợi của họ thâu vô. Kiểu cách đó tức là chế độ « lương lợi-tức » (solde sur les revenus)

Sự các nhà tư-bổn cho người làm việc ăn lương tùy theo lợi-tức cũng chẳng khác nào như chánh-phủ bày ra mon thuế lợi-tức (impôt sur le revenu) vậy. Một đàng tùy theo huê-lợi mà thâu thuế, còn một đàng tùy theo huê lợi mà cho ăn lương. Chế-độ lương lợi-tức không có hại gì cho nhà tư-bổn hết. Bớt người làm việc, sụt lương người làm việc, nếu hàng buôn có lỗ là cũng phải ngửa cổ ra trả lương cho người còn ở lại. Còn tùy theo huê-lợi mà trả lương, lời nhiều trả lương nhiều, lời ít trả lương ít, nếu không có lời gì hết thì hàng buôn không có trả chc ai xu lớn xu nhỏ nào cả.

Độc-giả đã thấy rõ chế-độ trả lương theo lợi-tức, nhà tư-bổn không hy-sanh điều gì mà cũng chẳng mất lợi điều gì chưa? Bọn tư-bổn bao giờ cũng tìm cách thủ-lợi chắc chắn trước đã!

Ở xứ nầy, lâu nay chúng tôi vẫn để ý xem chừng coi có hàng buôn nào dở chế-độ trả lương theo lợi-tức chang? Vì chế-độ nầy có thiệt-hại đến kẻ làm việc nhiều lắm. Cái công làm không cân xứng với số tiền trả công! Chưa thấy hàng buôn nào dùng chế-độ « lương lợi-tức » cả. Nhưng không dè mới đây chúng tôi nghe nói có một ông chủ trường tư nọ (không phải ở Saigon) đã thi hành cái kế-hoạch trả lương cho các thầy giáo của mình mướn rồi. Ông chủ trường ấy định như sau nầy: Mỗi thầy giáo, tùy theo số học-trò nhiều hay ít, tùy theo lớp của mình dạy mà lãnh lương. Mỗi đầu học-trò, chủ trường đã định cho thầy giáo ăn lương là bao nhiêu đó.

Ví dụ như thầy dạy lớp nhứt thì ăn mỗi đứa học-trò được một đồng bạc. Dạy được năm đứa ăn năm đồng, 10 đứa ăn 10 đồng. Cứ tùy theo số học-trò dạy mà ăn lương. Học-trò học ít cũng phải chịu vì ăn lương theo lợi-tức.

Ông chủ trường không nở nói tiếng sụt lương song dùng kế-hoạch nầy còn hơn cách sụt lương nữa. Sụt lương có chừng có hạn, chơ trả lương theo lợi-tức thì không có hạn định trước gì hết. Mỗi đứa học-trò, chủ trường thâu tiền học ít nào cũng tới bốn năm đồng. Thâu nhiều trả ra ít, tuy nói tiếng theo lợi-tức mà trả lương cho thầy giáo, nhưng nhà tư-bổn giữ phần lợi nhiều quá.

VIỆT-BẰNG.

Tự-do diễn-đàn

Muốn giữ danh giá của hương chức hội tề phải làm sao?

Hương-chức hồi tề 12 ông cai trị trong làng thì cũng là công lao tiêu tốn, làm hàm lực, mỏn não cần, có làng công nhọc nhiều thì còn có một chút ít tiền lương, có làng không có lương hướng chi, cơm nhà áo vợ, trải thâu lo đến nợ nước, làm thì làm chơi, mà tội lỗi thiệt, luật nước không chơi, không bao giờ chế đang. Nghĩ cũng buồn cho bần phận làm làng.

Ra đi đường khoan phân ai là hương chức ai là dân. Khi nhóm cũng không rõ ai tân ai cựu. Tại vậy nên ông có mời xét giấy thầy xá ở Baria theo tỏ Lục-Tỉnh số 1131.

Thầy xá trình mộc kỳ lang ra thì là sau khi xét giấy xét bỏ rồi. Nói sao đang. Nên xin mấy ông nghị-viên lục-tỉnh kỳ hội tới xin giùm cho hương-chức hồi tề có mỗi ông một cái dấu riêng (dinh bài) phân biệt đeo người ấy thì đi đâu quan dân thấy dấu ấy mới là biết cho.

Dấu ấy phải làm một miếng vài cỡ tam sắc giống hình miếng médaille mà phân biệt với médaille: vì tam sắc nằm xéo dưới có đeo một cái số 1 là hương-cả, số 2 là hương chủ, số 3 là hương-sư, số 4 là hương-trưởng, số 5 là hương-chánh, số 6 là hương-giáo, số 7 là hương quản, số 8 là hương bổ, số 9 là hương-thân, số 10 là xã-trưởng, số 11 là hương-hào, số 12 là chánh lục-bộ.

Hãn viếng nay tôn kem bao nhiêu: xin xuất tiền công nhọ vô hạng lẻ mà trả, mỗi làng nhà nước phát 12 cái một lần mà thôi, khi cử đặt bang giao bàng lãnh, thì chức nào giao miếng dấu riêng ấy cho chức nầy.

Đã biết xã-trưởng có đây đai và mộc kỳ là vật chứng chắc mà vì hai món đó không có đeo thường: ao gấm mặc đêm có ai hay biết.

Xin mấy ông có xin đang việc nầy thì như đi đâu phải có đeo vô, chớ đừng có bỏ ở nhà thì cũng vô ích.

Theo như ông có xét giấy thì cũng cho là phải, nếu mình ý xã-trưởng không cần đóng thuế, thì cũng phải có bỏ vậy, giấy thuế thân là vật tay thân.

Dấu riêng nầy là cho phân biệt, khi vô tòa-bố cùng là đi các sở làm việc, ngỡ biết ông đó làm chức chi mà xưng hô cho tiện, quan trên khỏi thất công hỏi ông làm chức chi, chớ chẳng phải thế vì cái giấy thuế thân đặng.

Việc đóng thuế thân là đều cần nhứt của nước: hương-chức hồi tề phải đóng thuế trước hơn hết trong làng mình để làm gương cho dân.

NGUYỄN-VĂN-THỊ.
Conseiller provincial de Hòa-ninh faisant fonctions de Maire de Hòa-hội Tây-ninh

NHỚ ĐỌC
Ở trương 4, tiểu-thuyết:
Võ Phi Long
của VÂN-SỸ.

Sau vụ ăn-cướp ở Phunhuận

Sơn-Vương là một người nhiều nghề

Chúng tôi đã thuật cho độc-giả biết vụ cướp vàn-minh ở trên Phunhuận. Một nhà viết tiểu-thuyết, là Sơn - Vương, làm chánh đăng bị bắt.

Sơn-Vương là ai?

Năm 1928, nhiều người thanh-niên ở đây làm lễ truy điệu cụ Lương-văn-Can ở chùa Thập Phước (Gia-định) thì Sơn-Vương còn làm một anh đi giấy cho nhà báo Đông-Pháp. Sơn - Vương có dự vào lễ truy điệu ấy và có leo lên cao để giảng cơ đồ ngôi sao năm nhánh.

Ở tù ra, Sơn-Vương ngán đời bèn đi Ba-ria, cạo đầu, qui ỷ.

Tu không bao lâu, Sơn-Vương trở về Saigon, làm văn-sĩ Sách của Sơn-Vương, bán chín xu một quyển, được lắm người ít học hoan-nghinh.

Đang viết sách bán, Sơn-Vương nhảy qua nghề nấu mi ở đường d'Arras, rồi biệt tích vài tháng.

Hôm trước đây người ta mới gặp Sơn-Vương đi làm ăn-cướp...

Sơn-Vương! Cái tên ấy... Sánh với cái nghề ấy thật là đúng quá!

ĐÔNG-PHÁP VÀ TÂU SẼ KÝ THƯƠNG ƯỚC HAY CHẲNG?

Thượng-hải, đi Anôi. — Có tin cho hay rằng ông Wilden là Sứ-thần Pháp ở Nam-kinh đã từ giã Nam-kinh đi rồi. Ông Wilden sẽ trở về Nam-kinh cuối tháng nầy để tiếp lo cuộc thương thuyết về thương-mãi giữa Tàu và Đông-pháp.

Nghe nói trong chừng 10 ngày nữa đây, sẽ có ký tờ hiệp-ước về thương-mãi giữa xứ ta và Tàu.

Một vụ trộm mới

LẤY MẤY CỌC BẠC CÁC RỒI GÓI CÂY ĐÈN CÂY THẺ

Một người đàn-bà giàu có ở đường Paul Blanchy mới bị mất trộm một cách cùng có hơi lạ.

Bà đi Phan-thiết nghỉ, có bao nhiêu tiền bỏ trong hai cái tủ, giao chìa-khóa cho một người bà-con.

Cậu tớ, 18 tuổi, thừa dịp người giữ chìa-khóa ngủ mê, ăn-cắp chìa-khóa, mở tủ, lấy cả thảy chừng 1.650 đồng bạc, bằng bạc các đồi và chiếc. Nhưng lấy gì thế vào những cọc bạc các ấy? Cậu tớ bèn mua đèn cây gói dài lại giống như mấy gói bạc các, rồi trốn mất.

Chủ nhà hay tớ trốn, chạy về, mở tủ ra, thấy mấy cọc bạc các còn y nguyên, bàn đâu mừng hùm, chừng mở ra coi mới thấy, thay vì các chồng bạc các, chỉ còn có mấy khúc đèn cây...

Giá báo

Một năm	12$00
Sáu tháng	6.50
Ba tháng	3.50
Mỗi số	0.06

Quyền của đàn bà ở bên Nga

Moscou. — Theo một đạo sắc-lịnh mới, người đàn-bà Nga có quyền khai sanh cho con tại một phòng giấy khai sanh và lấy tên, họ một người đàn ông nào mà mình chắc là cha nó, dầu mình chánh thức lấy một người khác làm chồng. Đồng thời, người đàn bà ấy có quyền tự ý lấy tên mình mà đặt tên cho đứa trẻ.

Tại nước Nga người đàn-bà có những quyền vô hạn. Họ có thể khai bất cứ một anh chàng nào là cha đứa bé, tùy sở thích của họ. Anh chàng nào bị khai ra như thế, mà không muốn nhận là cha thì trong hạn một tháng phải ra kháng nghị tại tòa án.

Cả hai bên có thể đem những người gác cửa, những người láng giềng, những người nhà ra làm chứng. Theo luật nước Nga, anh đàn ông nào bị khai là cha một đứa trẻ mà không có đủ chứng cớ để tỏ nỗi oan thì phải cấp tiền nuôi đứa bé ấy.

TỪ BÊN TÀU SẼ ĐƯỢC GIAO TIẾP VỚI VỢ TRONG KHÁM

Chánh-Phủ Nam-kinh của nước Tàu đang tìm cách để làm giảm cái tánh dực của tù bị giam trong khám.

La-văn-Cán là Tư pháp viện trưởng, nghĩ thương hại đám tội nhơn; ở mải giữa bốn bức tường, lâu ngày hiêu quạnh, nên có giao cho quan coi việc giám ngục là Vương-tân-Chi xem xét để nhứt định cái chương-trình cho tù gặp vợ.

Chương-trình ấy đã xong, đại khái như vầy:

1 / Hạng tù nào bị án 1 năm trở lên mới được giao tiếp với vợ.

2 / Tên tù nào có cưới vợ chánh thức thì hoặc hai hay ba tháng, nhà nước cho phép đưa vợ vô khám để giao tiếp một lần.

3 / Tù đàn ông hay tù đàn bà đều được ăn huệ giao tiếp với vợ hay với chồng.

Thế cũng là một việc hay.

MỘT VỤ TRỘM QUAN HỆ

Như mọi tháng, theo lệ, ngày 1er Août vừa rồi, viên chủ-sự dây-thép ở Mỹ-tho gởi cho viên chủ-sự ở An hóa một bao thơ đựng 100$ đồng bạc giấy, tiền lương của những người giúp việc sở ấy.

Số tiền ấy để trong một cái bao nhỏ, rồi cái bao nhỏ ấy lại nằm trong một bao thơ lớn có niêm phong hẳn hòi trước khi gởi đi.

M. Hà, chủ-sự dây-thép ở An-hóa tiếp được, mở cả hai cái bao ra thì không thấy gì cả, bèn đem phân chứng rồi cho quan chủ dây thép Mỹ-tho hay.

100$ đồng bạc biến đi đâu?

HỞI NGƯỜI MẮC BỊNH HO LAO!!
Nhà Thương-thí chữa bịnh ho lao
Số 59, đường Chasseloup Laubat, Saigon
-:- ĐÃ MỞ CỬA -:-

Công việc cải-tổ nước Đức của Hích-Lê

Lập một sở làm việc cưỡng-bách để trừ nạn thất-nghiệp. — Năm 1934 nước Đức có một đạo binh 500.000 người không súng ống. — Tiền tốn phí mỗi năm tới 9000 triệu kể từ năm 1935 trở về sau.

Trong tờ báo nầy, chúng tôi đã có nhiều lần viết bài nói về tình-hình chánh-trị, kinh-tế, ngoại-giao của nước Đức. Hẳn độc-giả đã biết rằng tổ-tướng Hích-lê đương lo lắng công việc cải-tổ nước Đức lắm, thự nhứt là làm phương-pháp để trừ nạn thất-nghiệp. Bởi vậy Hích-lê đinh dự bị một chương-trình to-tác hầu trợ của dân thất-nghiệp. Cứ theo cái chương-trình ấy, năm tới nước Đức phải xài ra 3.000 triệu rồi từ năm 1935 trở về sau mỗi năm phải tốn 9.000 triệu. Đem những phương-pháp cứu nạn thất-nghiệp của Hích-lê thuật lại cho các bạn độc-giả rõ tưởng không phải là một điều vô ích vậy.

Mới đây Hích-lê truyền cho quan Tổng-trưởng bộ Lao-động Franz Seldte (người lấp ra đạo binh nón sắt) phải dự bị tổ-chức một cơ-quan mới có tánh chất đặc-biệt của người Đức. Cơ-quan nầy sẽ bắt đầu thi hành kể từ năm 1934 tới đây và lấy tên là « Sở làm việc cưỡng - bách » (Service de travail obligatoire). Những người trai trẻ thanh-niên đúng 20 tuổi phải sang vào làm trong sở nầy. Người vô làm trong sở kêu là hạng « Nhơn-công quân-quốc ». Họ có tổ-chức từng đoàn-thể nhỏ, rồi tùy theo mỗi cái chương-trình quốc-gia đã lập thành sẵn mà khởi công làm những công việc có ích lợi chung ở khắp trong lãnh-thổ nước Đức. Mỗi một người thợ quân-quốc (travailleur d'Empire) làm một ngày sáu hay bảy giờ bằng tay và phải lập thêm hai giờ môn thể-thao nhà binh (sport militaire).

Cơ-quan mới nầy không phải là do nơi sáng-kiến của Chánh-phủ Hích-lê đâu. Trước đây, gần ba năm, ở Đức đã có một sở làm kêu là « sở làm việc tình-nguyện » (service de travail volontaire). Các nhà đương cuộc Đức, thấy sở làm việc tình-nguyện do người thường tổ-chức có Chánh-phủ đàm ngờ và vua giúp là một nên lần lần càng cải để cho mình đương một sở làm việc quốc-gia và cưỡng-bách lên trên. Bởi thế, Hích-lê chẳng ngẫn ngại gì mà không độc-suất cho mau rồi công cuộc tổ-chức cái sở làm việc cưỡng-bách ấy. Lâu nay, Hích-lê đư biết sự lợi hai về sự làm việc tình-nguyện rồi, vì rằng đăng « so-mi-nâu » của Hích lê tổ-chức và cai-quản có tới 50 đoàn, gồm toàn là những hạng tri-thức, lao-động, thất-nghiệp v. v. Họ gia nhập vào một cách lôn xộn, không trật tự để tình nguyện làm việc. Điều nầy có hại ở mai hậu.

Đảng Nón sắt, đảng « quân-quốc-kỳ » và các đảng khác (trừ đảng cộng) đều có quyền tổ-chức những đoàn tình-nguyện. Tổ-chức một cách lộn xộn không có thống nhứt trong sự cai-quản, không có chương-trình định trước. Những công cuộc tổ-chức nầy thường không được kết-quả tốt. Mỗi một đoàn có đoàn-trưởng, người đoàn-trưởng ấy tới thời đoàn có trật-tự, người đoàn-trưởng xấu thời đoàn lộn xộn.

Những người nhứt vô đoàn rồi trốn đi cũng không bị hình phạt nào cả. Có kẻ cứ tự-do ở đoàn nầy sang đoàn khác. Vì không có kỷ luật hẳn hòi nên thường xảy ra những việc rắc rối oan ức. Bởi vậy Hích-lê thuật lại, không chịu hoàn luyện theo quân-sự, họ làm reo trong mấy giờ tập lính và nói rằng thà là đi cuốc đất, bới đất khổ nhọc hơn là bắt họ luyện tập để đi đánh giặc.

Những đoàn có trật-tự hơn hết là các đoàn đảng nón sắt, rồi tới các đoàn của đảng Hích-lê. Mấy đoàn khác do đảng xã-hội chỉ huy, theo như lời Hích-lê nói, là những cái tế-bào Mã-khắc-Tư (cellules marxistes) hoặc những cơ-quan đảng cộng để luyện-truyền chủ-nghĩa quốc-tế và làm cho tình-thần người trong đoàn bị truy lạc.

∴

Trái lại Hích-lê biết cần nhắc cái « giá-trị quốc-gia » của sở làm việc lắm. Nếu cơ-quan nầy mà tổ-chức hẳn hòi, có trật-tự, có đoàn-trưởng lựa chọn trong đảng quốc-gia xã-hội ra cai-quản, chỉ huy thì lo gì không có nhiều điều lợi ích cho quốc gia. Sở làm việc cưỡng-bách ở nước Đức sẽ tổ chức xong trong nay mai không phải là một cơ-quan quân-sự như nhiều nước lầm tưởng đâu. Đó chính là một cái trường học để huấn-luyện thanh-niên Đức về phương diện học-thức, thể-thao thôi. Sở làm việc cưỡng-bách là một cái lợi-khí cho thanh-niên Đức dùng để thoát-ly khỏi khuôn khổ hóa-binh vậy chác và đánh đổ chủ-nghĩa quốc-tế, là mối nơi để khử trừ hết những con vi-trùng Mã-khắc-Tư đã lẫm hại quân-chúng Đức bấy lâu nay.

Sự lợi ích của sở làm việc cưỡng-bách, buộc hết thảy thanh-niên trai phải tuân theo, có mấy điều lợi đáng kể như sau đây:

Gây nên một mối liên lạc giữa hết thảy thanh-niên trong các hạng ở xã hội Đức ngày nay, không phân biệt giống dân nào hết.

Gây nên một cái tinh-thần bè bạn và liên-đái giữa thanh-niên Đức.

Huấn luyện thanh-niên Đức về phương-diện thể-thao và đạo đức theo một khuôn khổ đã định sẵn trước.

Chọn lựa hạng người có tài-năng hanh-hiếm tốt để dìu dắc dân-chúng sau nầy;

Tập luyện cho thanh-niên Đức biết về sự phải làm việc;

Dùng sự trật-tự và sự buộc phải tuân lính kẻ bề trên để huấn luyện thanh-niên Đức cho mạnh mẽ và phân khởi tinh-thần;

Đào tạo một hạng thanh-niên khỏe mạnh, biết quyền hạn và bổn phận của họ theo chủ-nghĩa quốc gia xã-hội;

Rồi lại, trừ được nạn thất-nghiệp, những thanh-niên thất-nghiệp, sẽ có công ăn việc làm.

(Mai tiếp)

Cuộc đua ngựa Saigon

kỳ thứ mười bốn trong mùa mưa.

Chúa nhựt 20 Août 1933

Lời bàn

ĐỘ THỨ NHỨT

Phần thưởng Jacquiers

Đó bán trọn 1300 thước — Ngựa 1ère série

Đam Bay	24 5
Vang Đài	35 –
Kim Huê	31 5
Hong Nhứt	33 –
Khưu Cựt	32 –
Huỳnh Mai	32 5
Petite Poucette	27 5

Trong đám nầy ngựa nầy thì Vang Đài trỗi hơn hết, vì mấy độ rồi đi thật hay, hôm tuần rồi vẻ ba sau Hoi Hoa và Popeay. Kim Huê lúc nầy đi coi sút hơn mọi khi nhiều quá. Đam Bay nghỉ lâu và chở nhẹ có hy-vọng nhiều. Hong Nhựt lúc nầy đi cùng độ quá. Petite Poucette chở nhẹ cũng có phần về nhì được.

Tôi bàn : Vang Đài nhứt
Đam Bay nhì
Ăn ngược : Hong Nhựt

∴

ĐỘ THỨ NHÌ

Phần thưởng Muriers

Đó trọn 1000 thước — Ngựa 3e série

Vang Phước II	38 5
Poputh	40 –
Hat tây Ninh	30 5
Joli Cœur	32 —
Phước Ho	30 5
Vang Cong	35 5
Hong Anh	40 —
Hong Kong	32 —
Chamoise	30 5
Vang tan Long	35 5

Trong độ nầy thì nên để ý tới Hat tay Ninh. Chamoise. Hong Kong. Vang Phước II và Joli Cœur mà thôi. Poputh đã thua Joli Cœur rồi. Hong Anh, Vang Cong, Phước Hồ chưa làm gì đáng. Hat tay Ninh có phần hơn vì nó có vẻ ba sau Popeay, Hong thới Hòa mà đã ăn Poputh và Hong Ho. Chamoise thì hay hơn Hong Kong. Joli Cœur chịu phát một lược, cùng khó chịu lắm. Vang Phước II dượt coi dễ chịu lắm.

Tôi bàn : Hat tay Ninh nhứt
Chamoise và Vang Phước II nhì
Ăn ngược : Joli Cœur

∴

ĐỘ THỨ BA

Phần thưởng Muriers

Đó trọn 1000 thước — Ngựa 3e série

Đam phi Long	40 —
Kim to Nu	33 5
Hong Hoa II	35 5
Kim Luông II	40 —
Hồng Cẩm	35 5
Đạm Tân	33 5
Ma đại Hung	40 —

Kim to Nu hôm tuần rồi mà không xô thì có phần lắm. Hong Hong Hoa II và Đam phi Long đi mấy độ rồi không đáng hay. Kim Luông II hồi năm ngoái có chạy rồi. Hồng Cẩm, Đam Tân và Ma đại Hung là ngựa mới, con nầy coi dễ chịu lắm.

Tôi bàn : Kim to Nu nhứt
Kim Luong II nhì
Ăn ngược : Ma đại Hung

ĐỘ THỨ TƯ

Phần thưởng Fraisiers

Đó nhứt Double Event

Đó chấp trọn 1200 thước — Ngựa 3e série

Lutine	30.5
Đam Liên	37 –
Đam phước Trường	35.5
Vang Vân	27.5
Khưu Nhạn	26

Trong độ nầy có ba con tranh nhau mà thôi là Lutine, Vang Van và Khưu Nhan. Lutine đi rồi hai độ thật hay. Vang Van cung khá lắm. Khưu Nhan tuần rồi phát chớt về nhì cùng là tài. Đam Liên nghỉ lâu quá khó mà tính tới nó đăng.

Tôi bàn : Lutine nhứt
Vang Van nhì
Ăn ngược : Khưu Nhạn

∴

ĐỘ THỨ NĂM

Phần thưởng Cigarettes Nationales

Đó nhứt Double Event

Đó chấp trọn 1500 thước — Ngựa hors série

Cũ chưa an đó trong mùa mưa

Bạch hue Xa	40.5
Hong thanh Phước	25
Khưu Bay	43.5
Hông Dinh	39 –
Majunga	46 –
Bien Aimee	30.5
Vang tan Ky	41 –
Le Tourbillon	35.5

Độ nầy kịch liệc lắm, ngựa có phần ăn là Tourbillon, Bach hue Xa, Vang tan Ky và Khưu Bay. Majunga chở nặng một chut song hôm mua rồi nó có chở 49 kilos mà về tới thật tài, song hồi năm ngoái nó còn sức, còn năm nay nó coi ốm quá. Hong thanh Phuoc và Bien Aimée tuy chở nhẹ chớ khó làm gì đặng. Hong Dinh già quá, đi không kịp đám nầy. Tourbillon nài Nham cỡi về nhì sau Khưu Long thật tài. Bach hue Xa lúc nầy đi coi hay lắm Vang tan Ky về ba trong độ Cigarettes Balto thật tài. Khưu Bay nghỉ lâu quá chưa biết sao ?

Tôi bàn : Tourbillon nhứt
Bach hue Xa và Vang tan Ky nhì
Ăn ngược : Majunga

∴

ĐỘ THỨ SÁU

Phần thưởng Pruniers

Đó trọn 1200 thước — Ngựa 3e série

Hong huê Nu	30.5
Vang Ben	31.5
Hong thới Hòa	35 –
Kim Lên	30.5
Nu ngan Huê	30.5
Popeay	40 –
Hông Thạnh	30.5
Khưu my Hạnh	30.5
Vang Qui	35.5
Piment	30.5
Mon Idée	32 —
La Félicité	35.5
Phi Điểu	33.5

Trong đám nầy Hong thoi Hoa, Nu ngân Hue, Popeay Khuu my Hanh và Hong Thanh sẽ tranh nhau kích liệc. Mấy con kia dưới chưng đám nầy. Đường dài chưng nào thì Hong thới Hòa ăn chắc chừng nầy Popeay tuy đã ăn Hong thới Hoa song độ nầy phải chịu thua Hong thới Hoa. Khưu my Hạnh và Hong Thạnh sẽ tranh nhau về ba. Nu ngan Huê nài cỡi từ tế phát được một lược thì có hy-vọng nhiều lắm.

Tôi bàn : Hong thới Hòa nhứt
Popeay và Hong Thạnh nhì
Ăn ngược : Nu ngân Huê

∴

ĐỘ THỨ BẢY

Phần thưởng Cocotiers

Đó trọn 1300 thước — Ngựa 1ère série

Khưu Lân	37 —
Thoại Ba	30.5
Khưu Beo	40 –
Kim Qui	33.5
Hong Hoa	32 –

Kim Qui, Thoại Ba, Khưu Lan là ba con đứng đầu trong đám nầy. Khưu Lân chưng không chịu chạy. Kim Qui nghỉ lâu quá sợ dượt chưa đủ. Thì còn có Thoại Ba là có hy-vọng nhiều hơn hết. Khưu Beo, Hong Hoa khó mà cự với đám nầy.

Tôi bàn : Thoại Ba nhứt
Kim Qui nhì
Ăn ngược : Hong Hoa

Trương-Công

Hội Canh-Nông tỉnh Gia-định

Bốn đêm đấu võ rất lớn

QUAN CHÁNH THAM-BIỆN CHỦ TỈNH CHỦ TRƯƠNG

Bấy lâu nay trong tỉnh Gia-định cũng có làm cuộc đấu võ, nhưng mà không hàng trong, nay nhơn dịp đấu Canh-nông trong tỉnh nên bàn tri sự cố lập Võ-đài ba tỉnh Giadinh trong đêm 31 Août, 1er 2, và 3 Septembre 1933 đang chọn hạ những tay Võ-sĩ vô đích có phát bằng cấp và cũng có thưởng những đồ xứng đáng cho đồ chớt.

Vậy xin mời Nam-nữ võ-sĩ trong lục tỉnh và võ-sĩ ở tỉnh Giadinh và nhứt là Bà-rịa, Tân-khánh, Hóc-môn, Bà-điểm và 18 thôn vườn trầu mau mau đăng tên đăng lấy tiếng trong tỉnh Gia-dinh ít khi có dịp nào đấu võ lớn như vậy.

Vậy qui vị nào muốn đăng tên đấu võ thì viết thơ gởi để tên họ chỗ ở cho rõ ràng, ai đi được đồ chớt thì đăng hình vào báo cho lục chúng hà người võ-sĩ Võ-đích.

Bàn tri sự sở cứ ra một bản tri sự có mời viên giám cuộc ranh điều võ có danh giá và tư cách đăng đàng được chứ sự các cuộc đấu võ coi ai muốn hỏi ý kiến hay là điều chỉ thì xin đó ông Cựu Ban biện Võ-Văn-TRƯỜNG ở làng Đông-thanh, làng Bình-thanh-trung (Giadinh) là hội viên của hội Canh-nông Giadinh cũng an-cần đăng tên võ-sĩ đấu võ thì để như vậy.

M. Le Président du Syndicat agricole de Gindinh ký được

Bản Trị-sự đấu Canh-Nông.

Cuộc Đấu Võ

Đêm 18 Aout 1933

Độ đầu — Lai-minh-Sang, Chi-hòa thắng Tran - van Luy Phu-nhuận.

Độ thứ hai. — Lê-thanh-Quan Thủ-thiêm thắng Nguyễn - v-Bửu Saigon.

Độ thứ ba. — Tran - van - Sang Thuthiêm thắng Tran-van-Kim T D

Độ thứ tư. — Nguyen-van-Hai Saigon thắng Lê-minh Ky Thuthiêm

Độ thứ năm. — Nguyen-van-Chua An-lợi xã thắng Lê-v-Tung Saigon Độ nầy coi không kịch-liệt, vì võ-sĩ Lê-van-Tung ba hiệp cứ thủ hoài chẳng có đánh một cái nào coi cho đáng.

Độ thứ sáu. — Nguyen-van-Lâm Savon Việt-Nam thắng Nguyễn-v-Ngọc Chodui.

Độ thứ bảy. — Nguyen-v-Lung Tânđinh thắng Tran-v-Cai Mocay. Độ nầy Tổng-cuộc cho kịch-liệt song sánh với độ thứ ba thì thua xa. Hai hiệp đầu Tran-van-Cai có phần lấn hơn song it tạp dượt nên hiệp thứ ba bị Nguyen-van-Lung tân tới đánh riết nên đành phải chịu thua.

Độ thứ tám. — Nguyên-văn-Tộ Vô-địch Hải-phòng và Ăng-lê đấu với Nguyên - văn - Qui Tânđinh. Trong mấy độ đấu võ chỉ có độ nầy là kịch-liệt hơn hết vì hai võ-sĩ khích nhau. Hiệp đầu hai bên ráp nhau đánh coi kịch-liệt, gần dứt hiệp đầu Nguyên-văn-Qui bị một coup crochet vâng ra té ngửi. Hiệp thứ nhì chưa dứt thì Qui bị một thoi nơi đái rất nặng. Qui chịu không nổi phải ôm anh trong tài thấy vậy nhảy tới cản không cho Tộ đánh tiếp song Tộ cũng nhảy tới đánh tiếp Qui một thoi vào mặt phải xỉnh-vinh. Em của Qui là Lâm thấy vậy nóng ruột nhảy lên, bên phe của Tộ cũng nhảy lên, thành ra trên võ-đài đông vầy nếu không có linh giải tán ắt có một trận đổ máu. Độ nầy cứ y theo điều luật của Tổng-cuộc thì Qui Tộ đều có lỗi cả. — Dầu vô Annam hay vô Ăng-lê cũng vậy cấm đánh nơi đa dưới. Hiệp đầu Qui có đánh nơi đái Tộ nhiều thoi, anh trọng tài có lẽ vì mắc ham coi không thấy nên để vậy, thành thử Tộ thấy Qui đánh sái phép mà không có nói nên mới cho vào đa dưới Qui một thoi đánh phải bỏ đánh trong hiệp thứ hai. Tộ cũng có lỗi là vì đã hai lần anh trọng tài cang mà còn nhảy tới đánh tiếp.

HUỲNH-LIÊN
Saigon

Xe-hơi dụng xe-ngựa

Phan-thiết. — Vào lối 12 giờ trưa ngày 11-8-33, một cái xe đò số A. 1724 ở Phan-ri chạy về Phan-thiết đến chợ Xóm-Lạa đến cầu đụng một cái xe ngựa số 84, xe ngựa đẹo bánh, rất may vì không có ai ngồi trên xe ngựa, tên đánh xe nhảy khỏi. Lỗi tại nơi xe hơi, vì xe ngựa qua gần hết cầu xe hơi trờ tới thắng không ăn nên mới đụng xe ngựa. Tên sốp-phơ nhân lối xin bồi thường 10 đồng, vì sự rủi anh em ở Xóm Lạa nói giúp nên bên xe ngựa hằng lòng lấy 10 đồng. nghe đâu cái xe ngựa hư hao sửa chưng lối sáu bảy đồng.

Công-Nghiệp.

Công-văn

Vì lời nghị quan Thống-đốc Nam-kỳ ngày 27 Juillet 1933.

Sở đất nhà nước 50 mẫu tọa lạc tại làng Như Lâm (Baria) M. Trần-văn-Nhiều đã đấu a được hôm ngày 19 Février 1929, nay định cho y khẩn đất mà hưởng và làm chủ vĩnh viễn.

Đất khẩn nầy chẳng đặng bán hay là nhượng cho người ngoại quốc.

Sự dồi chủ mà trái các khoản định trên đây thì phải bị hủy bỏ vì sự trật tự chung.

∴

Vì lời nghị quan Thống-đốc Nam-kỳ ngày 27 Juillet 1933.

Định cho Georges Vrinat, cựu chiến sĩ khẩn đất một phần đất 15 mẫu, số hiệu 19 le thuộc trong sở đất số 19 đạt thành 50 mẫu 22.57, tờ bản đồ phần ranh hàng làng La-van bạt Baria, nguyên đất nầy M. Georger Vrinat đã khẩn thiện mãi được theo tờ giao kèo phê chuẩn ngày 9 Novembre 1926.

Người khẩn phải đóng thuế đất sẵy theo các khoản đã định trong điều lệ hiện thời đương thi hành.

Đất khẩn nầy chẳng đặng bán hay là nhượng cho người ngoại quốc.

Sự bán hay là nhượng cho mà trái các khoản định trên đây thì phải bị hủy bỏ vì sự trật tự chung.

∴

Vì lời nghị quan Thống-đốc Nam-kỳ ngày 27 Juillet 1933.

Sở đất nhà nước 8 mẫu 04.80, số 6, tờ thứ 6 họa đồ làng Tân-Nhơn (Cholon) M. Kiều-tân-Khai, đã đấu giá được hôm ngày 24 Octobre 1927, nay định cho y khẩn đất mà hưởng và làm chủ vĩnh viễn.

Đất khẩn nầy chẳng đặng bán hay là nhượng cho người ngoại quốc.

Sự dồi chủ mà trái các khoản định trên đây thì phải bị hủy bỏ vì sự trật tự chung.

∴

Vì lời nghị quan Thống-đốc Nam-kỳ ngày 27 Juillet 1933.

Sở đất nhà nước 92 mẫu 60.00, số hiệu 121, tờ thứ 3 họa đồ làng Tân-Long (Rachgia) M. Ngô-văn Ngô đã khẩn tạm được theo tờ giao kèo phê chuẩn ngày 20 Mai 1933 nay định cho người ấy khẩn đất mà hưởng và làm chủ vĩnh viễn.

Đất khẩn nầy chẳng đặng bán hay là nhượng cho người ngoại quốc.

Sự bán hay là nhượng cho mà trái các khoản định trên đây thì phải bị hủy bỏ vì sự trật tự chung.

Cách thử Savon

Người thường dùng savon, thấy sợ qua miếng savon tốt và xấu thì đã biết phân biệt. Nhưng mà muốn cho thiệt chắc thì lấy hai miếng savon bỏ riêng hai thau nước, chừng vài giờ thì savon xấu đã tan rã và rã rời hết. Còn savon tốt thì lâu tan hơn, hoặc ít giờ, hoặc một đôi ngày.

Savon Việt-Nam bỏ vô nước ba ngày còn y nguyên, đâu savon Marseille cũng không sánh kịp.

Vì vậy nên savon Việt-Bắm ít bao hơn savon Hiệu la, bền nhiều và giặt đồ mau sạch.

Một người chủ tiệm giặt ủi ở Saigon.

Công văn

Vì lời nghị quan Thống-đốc Nam-kỳ ngày 31 Juillet 1933.

Định bồi sự những người kể tên sau nầy, thế chung cho quân hạt những sở đất nhà nước kể sau đây, nguyên sự thế chung nầy có đem vào sổ sở thế chung Cantho theo tờ giao kèo thuận mãi, phê chuẩn ngày 15 Février 1930 để mà làm chắc về sự trả giá mua những sở đất ấy.

Hạt Longxuyên — Làng Vinh-chanh

TÊN NGƯỜI KHẨN	SỞ ĐẤT	HỌA ĐỒ	SỐ MẪU SÁO	GIÁ tiền mua
Mme Nauvière.....	12	1re	215.00.30	645$00
M. Figli	14	»	228.90.00	685 80
M. Gimelli.....	17	»	251.10.00	753.30
M. Saffren.....	8	»	245.93.80	737 81
M. Guatelli.....	13	»	205.21 60	615.65

Khi trừ bộ ấy rồi thì quan quản thủ sở thế chung Cantho khỏi cang đến sự thế chung ấy nữa.

— Bà Hội-đồng nằm ngâm mút cau. Cảnh nào cảnh chẳng đeo sầu, người buồn cảnh có vui đâu bao giờ.

Bà thấy thuốc đi ngang qua, ngủ đà chạo ra hỏi rằng : Tại sao ba buồn — Tại tôi quá theo cô tục, uống trà tàu nên an ổ khó ngủ, mết mỏi sanh buồn

— Tôi khuyên bà hãy tuyệt hẳn trà chệt đi, vì uống nó phát thạn lâm. Bây giờ có Trà Việt-thái thơm ngon, bổ mát, nhà-nước thí nghiệm toa an nhận chưng. Cũng thật lịch-sự hay thôi. Bà nên uống thường ngày thì bà sẽ rõ rằng :

Mát nhân mát cảng thơm tươi.
Uống trà Việt-thái mảng lời non sông.
Ngon tài trong cỏ bụi hồng.
Uống trà Việt-thái là giòng tranh anh.

Trà Việt-thái nhựn hiệu con sư tử của M. Phạm-ha-Huyền 36 Sabourain, Saigon đang cần đại-lý khắp các làng các chợ.

Cần gấp

Trêm của M. F. SỰ, ở 68 Rd Bonnard *Saigon con đường làm nhiều hột xoàn muốn bán cho mau hết, nên cần dùng mà có bao kiết chắc chắn lành bạn lâu, bảy đến thương lượng mua. Sẽ có hưu hồng nhiều. — Con nhỏ gì ai đến mua ngay thì được giá rẻ ta lượng mà khỏi hưu hồng — Coi để danh tai hạ. Vật như hàng.*

Sách mới

Sách

LA PART DE L'ENGENS ET DU FEU (*Phần hưởng - Hỏa*) của ông Dương - tấn - Tài, phó đầu-phòng Dinh Hiệp-lý, cô Chánh-Phủ Nam-kỳ chủ - trương và Giáo-sư Hàn - lâm-viện khoa luận-lý và chánh-trị bên Pháp khen tặng

MENTION TRES HONORABLE

Có trữ bán tại nhà-in Nguyễn-văn-Của, 57 *Rue Lucien Mossard Saigon* ; mỗi cuốn giá 2$50.

(Kết thúc 2$00).

Muốn bán

Một cái xe-hơi Fiat, type 509 7 má-lực—5 chỗ ngồi — Bé ngoài giảng trong còn mới — Mô-tơ mới thay. Cả vỏ ruột bánh-xe cũng đều mới. Và có đủ đồ phụ-tùng.

Ngài nào muốn mua, xin đọc nơi báo-quán « Lục-Tỉnh Tân-Văn » 57 rue Lucien Mossard, mà thương-lượng.

KHỈ GÂN CỐT

gân yếu, thành bị sưng THUỐC BỔ CỦA R. P. KOENIG làm cho gân cốt mạnh mẽ, mà chẳng lúc hết eo gân, khỏi đau đớn, thấy mất cái giun, cái buồn, ngủ được yên hết lo sợ.

Toutes sortes de R. P. KOENIG

Sách tăng giá ông quý lắm

E. LEBAS, Dược-chế : *Boulogne-sur-Seine*

Đã bán khắp các báo chí khác

Ở Saigon : J. MUS-SOLIBÈNE-SARRAU

Feuilleton n° 3 — **du 18 Août 1933.**

GIA-ĐÌNH TIỂU-THUYẾT

Tâm lý đàn-bà

của **Phi-Tình.**

(Tiếp theo)

— Thôi mình vào trong nghỉ đi ở ngoài nầy gió máy không tốt, chai dầu Nhị-thiên-Đường nầy, mình sức một miếng, Tô a ! ra khép cửa cô đi à em ?...

Cô gáo đi dạy học rồi con Tô đóng cửa chạy ra nhà thuốc Nguyễn-việt-Cảnh mua 1 hộp kalmine về cho thầy nó uống. Thầy Thành uống thuốc đoạn trùm mền nằm ngủ quên tới 3 giờ rưỡi, chiều mới tỉnh dậy. Thầy kêu con Tô đem nước rửa mặt, bây giờ tâm thần tỉnh táo nghe trong mình hơi khoẻ nên ra nằm ngửa trên ghế phô-tơi mà xem tiểu thuyết C.C.L. của tác-giả S.V. xem hết quyển tiểu-thuyết thấy lại lật ra xếp vào đôi ba bận. Nghĩ tới người trong truyện mà bất ngậm ngùi..... đau đớn thương xót cho thời cuộc năm nay, nào các hằng bớt sở lâm. nào nhà hàng đóng cửa, những người làm việc thất-nghiệp đi nghêu-ngênh đầy đường, những người lao động đói khó cơm không đủ ăn áo không đủ mặc. Chủ điền có lúa bán không được, nhà nghèo có gà-vịt lại không đặng giả. Chẳng riêng chi bọn võ-sân tới các ông đại-tư-bản kia cũng làm ăn không ngon nằm không ngủ, lo nỗi trộm cướp phá-khuấy lung-tung... Cảnh tượng thê-lương thảm-đạm nầy người-nhân bởi kinh-tế khuẩn-bách mà ra ! Mình nhớ cô đồng lương mỗi tháng xây-xài nên đỡ ngộc, được yên vui thơ-thới tối ngày, mình nào hay biết cũng trong lúc mình cười mà người khóc, mình sống mà người chết. Ôi ! Đời người vì sự vô-minh máng ham mài miệt theo trần-thế nên phải khốn-khổ như vầy. Ta chẳng biết cái khổ là cái chi chi mà mọi người đều mang lấy ! . . Ta có tình bác-ái đối với nhân-loại, sự thương ấy cũng là một mối khổ, ta chẳng phải là loài vô-tri vô-giác, thời bao nhiêu sự khổ trên đời ta đều tiếp xúc cả...

Thầy Thành đương suy nghĩ tới đây bỗng có một cô thiếu-nữ mặt hoa da phấn bận áo dài mầu kiên sen mặt quần lục soạn trắng, đầu choàn khăn sạt, chơn đi giày cao gót, tay cầm khăn mu-soa, nách cặp hộp đàm : ở ngoài bước vô chưa kịp lột khăn thì đã nhít miệng cười miên-chí phơi hai cái răng vàng sáng rỡ.

— Bonjour thầy ba !

Cô đưa tay, thầy Thành vì phép lịch-sự không muốn cho người ta ngỡ ngàn sượng sùng vì mình, nên cực chẳng đã bắt tay cô dựt-dật mà nét mặt rất e-lệ. Ôi chao ! Sao có con gái Annam vàn mình đen thế nầy ?

— Mời cô ngồi. Tôi a, đem nước có khách đây m ?

— Thầy phải là thầy kho sở Trường-tiền chăng ?

— Phải, mà sao cô biết ?

— Thiên cô cho hiểu qui-danh tôi vôn chẳng gặp cô lần nào, cô ở đâu ?

— Ô bên ? (Eh bien ?), mới sáu tháng nay thầy lại quên tôi sao ? Thầy làm bộ hoài !

— À tôi nhớ lại rồi, cô có phải là cô ba Alice Lý chăng ? Hồi đám cưới tôi có đến chúc mừng cho hai vợ chồng tôi, mấy tháng nay có không hay tại nhà chơi nên lôi quên lửng, xin lỗi cô.

— Thôi đừng có xin lỗi, tại thầy muốn quên tôi mà.

— Tôi nói thật, tôi không biết giả-dối đâu

— Ở mà nầy giờ tôi quên hỏi chị giáo bửa nay mới thử tư bỗ khi chi mấc đi dạy học ?

— Phải ở nhà tôi đi dạy chưa về, cô nằm coi nhựt-trình chơi một lát nữa nó về đa

— Qui để đó tôi thấy. Thầy dọn phố về đây bao lâu rồi ?

— Sau khi đám cưới chừng một tháng thì vợ chồng tôi về ở đây.

— Cha, chị giáo chỉ có phước biết bao nhiêu, như chi đã yên nơi yên phận rồi thấy cảnh gia-đình thấy bửa nay, tôi rất tủi hổ cho số phận của tôi so cứ long-đong mãi thế nầy ?....

Thầy Thành thấy cử chỉ đi đứng, cách nói-năn của cô Alice Lý hồi mới bước vào nhà tới bây giờ không vừa ý thầy chút nào, thầy chẳng muốn ngồi tiếp chuyện với cô lâu nên đứng dậy nói :

— Phiền cô nằm coi nhựt-trình tôi ngồi một chút, vì tôi không mạnh trong mình có hơi mệt mỏi

À, tôi quên hỏi sao bửa nay thầy không đi làm việc thầy đau thì phải ?

— Phải, tôi nóng lạnh hồi trưa nầy mới bớt đây nên chiều nay tôi ở nhà.

(*Còn nữa*)

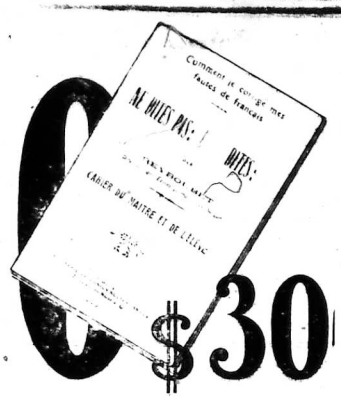

$30

Có bán tại nhà in U-Ton NGUYỄN-VĂN-CỦA
57, Rue Lucien Mossard — SAIGON

SÁCH RẤT CẦN ÍCH

cho thầy giáo dề dạy trẻ em đọc
và cho trẻ em dề học tiếng Langsa

của Ông A. CHAMBON
(Giám-Đốc số Học-Chánh ở Nam-Kỳ soạn

CÓ BÁN TẠI
IMPRIMERIE DE L'UNION
NGUYỄN-VĂN-CỦA
57, rue Lucien Mossard
SAIGON

Các cô có em!

HÃY CHO CÁC EM NHỎ CỦA QUÍ CÔ ĂN SỮA ĐẶT, CÓ ĐƯỜNG

NESTLE

HIỆU

con chim

Là một thứ vật thực rất lành,
rất bổ và dề tiêu hóa

● *Hồng* NESTLE *số 85 đường Mac Mahon có sách dạy nuôi dưỡng con nít bằng chữ Quốc ngữ của Hác sĩ Vidal — Quí Bà quí Cô muốn dùng xin hỏi tại hãng sẽ gởi tặng.* ●

NHƯ-VÂN NỮ-LƯU HỌC-ĐƯỜNG

-:- CANTHO -:-

(Trường tư thục con gái dạy Văn-học và Nữ-công)

Sự tiện trường xuống rất nhẹ.
Sửa đổi cách dạy cho học-sanh mau tấn phát.
Thêm thầy Nữ-công mới.

Tiền trường:

	Ở trong	Ở bán trú	Ở ngoài
Nữ-công	14.00	7.00	4.00
Lớp nhứt	16.00	8.00	4.00
» nhì	15.00	7.50	3.00
» ba	14.00	7.00	2.50
» tư	13.00	6.50	2.00
» năm	12.00	6.00	1.50
» sáu	12.00	6.00	1.00

Ngày tựu trường: 8 AOUT 1933

Quí ông bà nào có con em muốn cho lưu học xin viết thơ cho:
Madame HUỲNH-NGỌC-NHUẬN,
Fondatrice de l'Institution Như-Vân
à Canthe.

NGẬM MỘT HƯỞI:

VALDA

TRONG MIỆNG

Thì khỏi đau đọc giọng. Khan cổ. Khỏi nóng lảnh, sổ mũi, và lại Khoan họ.

Có nghề nói, ho nhiều, mà ngậm được thuốc ấy thì cũng bớt liền.

— Ấy là —
một thứ thuốc thần hiệu lắm
DỀ MÀ THI
các chứng bịnh ho lao và tức ngực.

THUỐC HƯỞN VALDA

có bán cùng trong các tiệm thuốc.
Có mua thì nhớ coi trên nắp hộp có chữ

VALDA

MỚI THIỆT PHẢI

Muốn bán

Một cái nhà trệt, ở nhằm chỗ phải thả gần trường học Chasseloup Laubat.

Nhà ấy gồm có 6 căn, phòng ngủ có phòng trang điểm riêng, cầu tiêu máy, nhà nấu ăn bếp ở riêng và cũng có cầu tiêu máy, kho để đồ, nhà để xe-hơi, cả thảy đều còn tốt cả.

Giá tính rất hạ, muốn mua luôn cả bàn, ghế, hay là nhà không cần [illegible], vì chủ xấp đi về xứ [illegible] mua xin hỏi tại:

Số [illegible] đường Jauréguiberry (gần đường Barbet từ 11 tới 12 giờ trưa và từ 6 giờ tới 7 giờ chiều.

Kính mời ông chủ nhà ở đường Mayer đã lại viếng căn nhà trệt số 29 đường Jauréguiberry hôm Chúa-nhựt mới rồi, trở lại bàn tính. Rất cảm ơn.

muốn uống cả ngày

PIPPERMINT GET

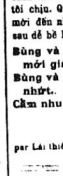

với nước đá hay nước lã

GET FRÈRES
REVEL (Haute-Garonne) France

Khán đen Suối-đờn

Tôi còn đương làm những kiểu khăn đặt riêng tùy theo ý mỗi ông; xin viết thư nói rõ mấy lớp và lấy ni tiền sẽ làm y theo gửi lại, cách lãnh hóa giao ngân, sở phí tôi chịu. Quí ông ở gần đây xin mời đến nhà trước xem mẫu đờn sau để bề lựa khăn cho vừa ý

Bùng và nhiễu gò kiểu mới giá 2.50
Bùng và nhiễu gò hạng nhứt. 2.50
Cẩm nhung nhiều giá . . 2.00

NGUYỄN-V-BỘP
Chủ Suối đờn
par Lái thiêu (Giaring) Minh-nhơn

TÂN-Á! TÂN-Á!

Cuộc thi rất lớn!

1° Sửa bài quốc-văn
2° Họa văn thơ

Nhằm phần thưởng trọn giá hương-trình và các món đồ ông xin coi trong « Tân-Á báo » số 7 (Juin 1933).

Xin liệt quí độc-giả làm ơn [illegible] bài quốc-văn và [illegible] ngày thi sĩ họa vần [illegible] chi rất cảm ơn.

Thể cuộc thi trên đây [illegible] báo là bài học thêm [illegible]

HÀN-KỲ

Xin trừng trị bọn chủ phồn trâu

Cùng ông Nông Dân

Xem B. H. N. số 966, ngày 5 Août 1933, ông có viết một bài, nơi mục « Tin trong nước » tựa là « Xin trừng trị bọn chủ phồn trâu » Thấy ông có lòng vì cô gái và vì người mất trâu mà kêu oan, nhưng tiếc thay ông nhát gan quá. Theo lời ông đó thì ông biết rõ chủ phồn là ai, song ông không dám mạnh bạo tố cáo cho minh bạch. Ông lại chê người chưa việc sợ chăng nó, mà tôi coi ông càng sợ quá hơn người ta nữa. Cái sự ông làm đây có hề ích cho ai đâu. Sao ông không viết 1 cái thơ kể rõ sự tình, ký tên bằn hồi rồi mật bẩm với quan trên dặng, trừng trị nhà ông nó. Cho đến một ngày báo ông nói mờ ý, không dám ký tên thì rồ là ông nhát gan quá lắm vậy. Tôi chê ông chỗ đó.

Và lại ông không xét kỹ, có lẽ không hiểu là phải — mà xin quan chủ tỉnh kể có phồn trâu trong làng nào thì cứ phạt hương quản, vì hương quản bắt ai ngay ai gian ở trong làng. Ông có biết hương quản lớn giàu bao nhiêu chăng? Có tranh làng bao lớn chăng? Mỗi làng đều bộ gần 1000 và dân ngu là khác, chia ra 12, 13 xóm từ nhà việc đến các xóm ấy 3, 4 hoặc 5 cây số.

Chủ phồn trâu phần nhiều là người có điền đất lớn, trâu bò nhà đu, ta điền đông. Việc thăm lên cho chăng nó lúc ban đêm trừ chúng nó ra thì hương chức tại xóm ấy con không biết nữa, đừng nói là hương quản ở cách 5, 3 cây số kia. Họ có giao thì có người, theo ý ông thì đâu đâu họ đem về nhốt đây trong chuồng nhà họ đợi cho quan lặng bắt họ sao.

Tỷ điền bao đông, ruộng đất bao nhiêu chỗ, nói lý như người chủ phồn họ ở làng tôi, họ ở điền đất nơi làng khác, hoặc trong làng mà cách nhà việc 5, 3 cây số họ được trâu rồi, lưu cho ta điền bọ, 1 người một bay là hai còn. Tên ta điền không biết được là trau gian nữa kia mà.

Muốn biết bắt và họ không dễ gì phải có hàng cớ bằn bòi, như mình sẽ yêu phải mật bẩm cùng quan trên liệu thế mà bắt tai mới thành việc. Cho có vô cớ phải giữa với ông thầy lần đeo đâu. Thật hương quản cũng biết dân đạo trong làng mà cũng phải có hàng cớ mới bắt họ được chớ. Vậy nên sự trừng trị hương quản cũng nên xét đi cho công bình, coi có ép với nó chăng? Nhiều khi bọm oán hương quản khai giải cho. Như ông làm quan lớn còn gì chăng tôi. Lương tiền bao nhiêu mà đóng tiền phạt? Có lẽ ở tù hết cả ai dám làm việc dưới tay ông nữa.

Ông có đọc bài này xin lấy sao dầm một chút thì việc ông nói đó mới thành tựu vậy.

Ông lớn gần lên, đừng nói mơ hồ và xin phạt bắt tử nữa.

PHÙ-HUỲNH.
Hương quản
Thạnh phú (Soctrang)

Xin quí vị tri tâm trong tình

Baria ghé mát

Đồng trước hoàng-cảnh biến hồi dân cho sắt đá cũng phải nao lòng sốt ruột. Đời đã làm cảnh khổ, mà đường đời trong cơn không hoảng lại càng quy hiểm biết bao!

Chẳng biết dân lao động chúng tôi xưa phải tội tình gì, mà nay bị sa đọa vào nơi tuyệt lộ như vầy! Kia, kẻ lang thang lữ thứ, da bọc xương, dở chết dở sống sớm chợ, chiều đình, khắc cầu vài lạy, khóc lóc nỉ non, hầu kiếm chút cơm thừa đặng nuôi thân sống sót.

Nọ, người chạy ngược chạy xuôi, vất vả suốt ngày, tuôn biết bao mồ hôi nước mắt; bán mạng đổi cơm, mà rối cuộc cơm không khỏi bữa no, bữa đói! Biết bao người bơi mòn sưu mỏi, không thể vẫy vùng với cơn ma khủng hoảng không thể ẩn nấp dưới cánh hộ cô-la, đành phải mượn sợi giấy, cọng thuốc mà đưa hồn phải phưởng theo mây, theo gió! Biết bao gia-đình bại-hoại vì con mà khủng hoảng! Biết bao mảng tiếc tan bồi cơn thất nghiệp!

Than ôi! Gạo rẻ mà phải năm co chịu đói!

Sức mạnh cũng vần khoanh tay ngó trời! Nào đói lạnh, nào công-sưu, phụ-cấp! Ôi! Tâm thám ngân sầu luống vơ vẩn quanh người lao động! « Thổ tử hồ bi » ấy loài cầm thú còn biết thương nhau, huống chi loài người là loài gồm đủ tánh lành, vào lòng nhơn ái nỡ lấy mất bàng quang mà xem thường người trong bể khổ sao?

Nói đúng ra, thì các nơi khác cũng lắm người vì lòng bao nghĩa, nay lập chợ phiên, mai lập cơ quan phước thiện lo cứu rớt người cùng khổ.

Riêng về hạt Baria, thì dân lao động chúng tôi chẳng biết dựa vào đâu mà nuôi kiếp sống thừa cho qua ngày tháng. Chỉ thấy bị bắt, bị công, bị phạt vì không tiền đóng thuế. Còn về phải tử tâm thì chỉ thấy cảnh dậu bạc trăm đặng mua chiếu chóe phòng sanh; cũng bạc ngàn đặng sửa chữa cái tháp cho thêm ngay nga tráng lệ.

Ôi! Qui ngài có biết: dưới cái tháp sẽ dỡ sẽ ngay tại chùa Triều-Thái kia chôn lấp biết bao muôn ngàn chén cơm của người thất nghiệp chăng?

Với số tiền phóng sanh chim chóe hàng năm của bổ tịnh-độ kia cứu vớt đặng bao nhiêu sanh linh đỡ thân chăng?

Tao ơi, lãnh đạm với đồng bào dở chết dở sống mà lại sốt sắng kế năm bảy chuyện, người mỗi đôi trăm lo cất tháp chống trời, lo thả chim làm phước... !!

Nên qui ngài đứng vào địa vị lao động của chúng tôi thì chắc cũng cho Tháp ấy là « Tháp sát nhơn » chớ chẳng không.

Ôi! đã là thâu lương đầu lắm đầu, cam phần nô lệ còn dám đâu nguyện vọng cao xa, nhưng gặp phải cảnh cùng, lộ tuyệt, nên ước mong sao qui ngài động mối từ tâm, đổi lòng sốt sắng kia ra lòng nhơn-ái, chung sức nhau mà lập hoặc chợ phiên, hoặc cơ quan phước thiện như nhiều tỉnh khác, hầu giải thoát chúng tôi khỏi bước truân chuyên, thì kiếp sau chúng tôi cũng nguyện kết cỏ ngậm vành mà đền ơn tái tạo của qui ngài, và công đức của qui ngài cũng hằng sống mãi với thời gian vậy.

Qui ngài Hòa thượng Thiên Thai, ngài Phạm hầu... ngài hương cả C..... và qui vị từ tâm khảo nghĩ sao?

Thay mặt cho dân lao động.

NGUYỄN-MINH-TÂN

VỀ VIỆC TÀI CHÁNH

GIÁ BẠC

Ngày 16 Août 1933.

	1932	1933
Nhà nước	107.00	107.00
Ngân-hàng Đông-pháp	9 84	9 84
Banque Fr.Chinoise	9 85	9 85
Banque de Saigon	9 84	9 84
Financ. Fr. et C.	9 84	9 84
Hong-kong Shanghai	9 84	9 84
Chartered-Bank	9 84	9 84
Sté Anganmite de Crédit	9 84	9 84

Ra CUỘC

Giá cho đăn nhà-mang Cholon, bao lấy luôn giá lần để kiloa.

Paddy pour riz de choix	1.95	à 2.00
Paddy pour riz numéro 1	1.85	à 1.95
— n° 2,40% Japon	1.70	à 1.80
— n° 2,50% Java	1.65	à 1.70
Paddy alimentaire	1.55	à 1.65

Không đánh bậu để bầu luôn tưởng, giang tay đánh bầu nỗ cũng buồn cái dạ anh

Thôi để anh lấy thuốc « TRẬT-ĐÀ-HUỜN » [illegible] Thiên-Đường anh chưng với rượu trắng phân nửa anh thoa uống chu [illegible] thì nó tang hết máu bầm, rồi anh cho em uống phân nửa thì nó hết tức.

Em đưng tàu, khóc hoài — anh đau cái ruột lắm.

韋清生跌打丸

VI-TÉ-SANH TRẬT-ĐÁ-HUỜN

Tôi nhờ có tổ truyền phương được, lại thêm hiệp với các ông thầy thuốc có danh mà nghiên cứu đã nhiều năm, mới chế nên thứ thuốc hườn nầy để trị các chứng hoặc té, hoặc đánh, nhầm, hoặc phạm nhằm đao bùa, hoặc huyết ứ tích tụ, ngoài thoa trong uống thì thấy hết liền.

Trong mỗi hộp đều chỉ cách dùng. — KỊ THAI.

Thuốc nầy của ông Y-Tế-Sanh chế ra.

Giá mỗi hộp là . . . . . 0$50

Trường VÕ-VĂN

-:- CANTHO -:-

Thi sự học ngày 6 Juin 1933: 31 trẻ ứng cử, trúng tuyển đặng 22. Trường có năm thứ nhứt và thứ hai: 1re Année et 2e Année du cycle primaire supérieur) Bổn trường lập lớp 3e Année vì năm nay chả-nước có mở hội thi (Diplôme d'études primaires supérieures franco-indigènes, tại Cantho và lần lần cũng lập thêm cho tới năm thứ tư đặng tiện bề cho học sanh học khỏi đi xa. Bổn-trường lại có Cours Spécial để giúp học sanh đã học lớp nhứt hay là đã có sự học cấp bằng rồi để bề thi cử vào năm thứ nhứt (1re Année Trường lớn.

LỚP	Ở trong	Ở ngoài	LỚP	Ở trong	Ở ngoài
2e Année	18.50	7.00			
1re Année	17.50	6.00	Lớp ba	14.50	2.00
C. Special	15.50	4.00	» tư	14.00	2.50
Lớp nhứt	15.50	4.00	» năm	13.00	2.00
» nhì	15.00	3.50	» sáu	12.00	1.50

Xin nhớ ngày tựu trường: 8 AOUT 1933 nhằm ngày 12 tháng sáu Annam. | Bốc-học: NGUYỄN-VĂN-THƯỢNG.

TỪ 1e AOUT 1933

NGUYỄN-AN-NINH

LUẬT-KHOA CỬ-NHƠN
TRẠNG-SƯ CỐ-VẤN

mở Phòng văn tại Saigon đường Lagrandière số nhà 95 bis

Và có lãnh làm đơn từ

LẤY TIỀN CÔNG THẬT RẺ

PHÒNG QUẢNG-CÁO

và

TRƯỜNG HỌC XE-HƠI

Học mão xe nhỏ 25$
— xe lớn 35$

Chủ-nhơn: TRỊNH-HƯNG-NGẪU

95 bis, Rue Lagrandière -:- SAIGON

Chỗ đáng tin cậy

Modern Laboratoire de prothèse dentaire

LAM-QUANG-SI

DENTISTE

Phòng trong răng, chuyên môn trị đau răng.

Sớm mai từ 7 giờ tới 12 giờ — Buổi chiều từ 2 giờ tới 8 giờ tối.

N° 79 Rue Vannier (Chợ-cũ) SAIGON.

MUỐN trẻ con đang mở mang trẻ con biết đọc trong 60 ngày, trẻ con thích học trong bước đầu khó khăn.

thì nên mua cho chúng nó một quyển

Tôi đọc nguyên tiếng

Giá mỗi cuốn: 0$20

Có bán tại nhà in Union Nguyễn-văn-Của, 57, rue Lucien Mossard. SAIGON

Tout vient l'alimentation materielle
Tout vient le sante du nourrisson

AUX JEUNES MÈRES

Pour procurer à l'enfant un sang riche, il faut lui donner un lait riche et, seule une alimentation rationnelle permet ça à la maman qui nourrit de faire face aux exigences de la nature. L'essentiel pour elle n'est pas de beaucoup manger ma si bien manger: c'est à-dire de choisir de selectionner les aliments et décarter délibérement ceux qui, bien qu'agreables, sont ou néfastes ou de digestion indaisee.

Pi comme base de l'alimentation journalière, donne comm premi repas, comme goûter, et le plus souvent possibl comm ... au repas du soir, le ... le fortifie la mamman et lui permet de donner au nourrisson un lait ... riche, fi ... véritable philtre de santé Le Phoscao, aliment complet, est ... ble à la mère qui ... pour ... l'enfant une robuste santé.

PHOSCAO

Le plus parfait régulateur des fonctions digestives

Le plus exquis des dejeuners — *Le plus puissant des reconstituants*

ENVOI RANCO D'UNE BOITE ÉCHANTILLON

167

Bột PHOSCAO

Có trữ bán khắp mọi nơi

Hiệu nghiệm khỏi bệnh

"Sốt-rét-cách-nhật và bệnh

SỐT-RÉT-NGÃ-NƯỚC

nên uống thuốc

QUINOFORME

Thuốc lỏng, Thuốc viên và Thuốc-bánh chất hóa học đắc-nhất dùng ở trong các thuốc-dược Pháp.

Gửi bán ở các hàng thuốc tây.

Labor. LACROIX, 37, Rue Poiel, PARIS

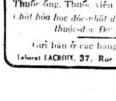

Làm cho thoát khỏi cái bệnh

SỔ MŨI ấy đi.

Khó là đã bị nóng, ho chiều tối lại ho cả tối, hơi sáng ... thấy hết đau hơn sớm mai. Ấy phải cẩn thận vì không thì mắc nặng. Ta phải chưng cái bệnh đó đi ngay.

BỆNH HO - SỔ-MŨI

HO NẶNG SƯNG CUỐNG PHỔI

sẽ chữa khỏi hẳn. Không có gian giảng nên lúc ta mới mắc phải (bắt bỏ), hơm gióng, ho gió, mà ta giữ gìn cũng phòn ta và dùng ngay thứ

THUỐC VIÊN

BRONCODYL

Nhuốt vào rồi sẽ tiêu, bất cứ lúc nào cũng được. Ta thấy kiến hiệu ngày ; biết ho, khỏi sổ mũi mà tai hết cả thảm thể ta được khoẻ mạnh.

Bán đương hàng các hàng bánh thuốc và ở

Pharmacie Centrale d. MUS ở Saigon

HỎI CÁC PHỤ HUYNH HỌC SANH

Từ khi người Pháp sang qua mở mang xứ nầy thì các ngài đều hiểu rõ nên văn-học là cần, nên người thì gởi con sang Pháp, kẻ tìm trường mấy trường nọ cho con học, mục đích mong sao cho con mau thành tài. Song cũng nhiều người bất mãn, vì gởi con đi du-học xa có nhiều điều bất tiện, mà con tìm kiếm trường cho đúng đắng thì thật là khó khăn. Nên ông Leuret, cựu-nhiêu khoa văn-chương triết-học, nguyên chánh sứ Cựu-tế toàn-quyền Đông-Pháp, khi đi diễn-thuyết ở các tỉnh trong Nam ngoài Bắc con nhờ lời yêu cầu của ... ngài, mà ngày nay đã mở một trường rất lớn ở Hanoi để đem cái tài giáo-hóa trong khoảng hơn hai mươi năm trời bên Pháp mà dạo luyện cho con em Việt Nam. Trường này tức trường:

Lycœum libre Hong-Bang

Trường mới nở mà nhiều học-đường đã có nổi hai ngàn học-sanh nào Tàu, nào Nhựt, nào Tây, Annam, Cao-mên, Xiêm-la, Ấn-độ, Trung, Nam, Bắc, ba kỳ đều tới học, kẻ thì bằng tây (C. E. P. F., B. E., B. E. P. S., B. S., Bacc. métro) người thì bằng bổn-xứ (C. E. E. I., C. E. P. F. I., D. E. S. P. F. I., Bacc. local) số học-sanh đông như thế ấy vì từ trước đến giờ mới có trường từ nầy được có mở đến bậc Tú-tài và dạy đi đủ các kỳ thi, mà quy mô kỷ luật như các trường có tiếng bên Pháp.

Trường ở giữa Hanoi, trông ra ba mặt phố (Jules Ferry, Cathedrale, Lamblot) trong một khu đất rộng hơn một vạn thước vuông có sân chơi mát mẻ, cây cối um sùm, có chỗ cho lưu học sanh *ăn ở ngay trong trường*, tiền ăn mỗi tháng 15$0 ... con tiền học các lớp như sau đây

Enseignement Franco-Indigene	Tarif des frais d'études	Enseignement français
1 — Cycle Primaire		1 — classes Elementaires
a Cours Préparatoire	1$25	a) Classe de Dixieme
b) » Elementaire	1.50	b) » Neuvieme
c » Moyen (1er et 2e ann.)	2.00	c » Huitieme
d) » Supérieur	2.5	d » Septieme
2 Cycle primaire Supérieur franco indigene	Tarif	2 Classes dites de grammaire du Cycle secondaire français
a, Cours de 1re année	4$50	a) Classe de Sixieme
b » 2e année	5.50	b) » Cinquieme
c) » 3e année	6.50	c » Quatrieme
d) » 4e année	7.50	d » Troisieme
3 Cycle secondaire de l'Enseignement local	Tarif	3 — Classes d'Humanites
a) 1re Année	15$ 12	a) Classe de Seconde
d 2e Année	16. 12	d) » Premier
c) 3e Année	17$ 15$	c Philosophie ou Mathematiq.

Chỗ ăn ở trong trường có hạn, ai muốn ở phải viết thư xin trước, để:

Monsieur le Directeur du Lycœum libre Hông-Bàng — HANOI

N. B. — Niên học 1933-34 sẽ bắt đầu vào ngày **1er Septembre hồi 7 giờ sáng**

Lớp nghỉ hè bắt đầu giảng tự 26 Juin đến 26 Août 1933.

Ai muốn có quyển điều lệ thì xin tại nhà in **Imprimerie de l'Union Saigon**, *57, rue Lucien Mossard.*

Niên học mới rồi đã có 145 học-sinh trung tuyển các kỳ thi.

VIN TONIQUE & BI-NUTRITIF

Du Docteur **RIF**

Vệ-sanh TỬU

của Lirangy RIF chế ra

Thứ thuốc rượu nầy là vị đại bổ dưỡng cốt cũng là trán kiện tinh thần, bất kỳ là bao nhiêu tuổi đều uống đặng cả. Nhưng kẻ tuổi cao khí lực suy giảm nói thấy ngày xuân đã thăm mỏn, hễ uống rượu nầy vô, thì ăn dặng cử lần thành đồng, mặt mày tươi tốt coi như trẻ, lại mạng hơn xưa.

Còn con nít liệt nhược, đàn bà nhiều máu, có hạt bạch, có chứng, những kẻ hao tổn tinh thần, hễ uống rượu nầy vào thì mạnh mẽ lắm bởi, da mặt đỏ sáng, tinh thần trán kiện.

Giá mỗi ve là ba đồng bạc

Có trữ bán tại tiệm thuốc Tây đường Marius số 190-194, Cholon.

Dépôt Pharmacie Franco-Chinoise 190-192, Rue des Marins, CHOLON.

Pensionnat VÕ-THÀNH-CỬ

205, rue Frère Louis 205

(ngay trái binh tập Ô-Ma) SAIGON

Trường cao ráo, rộng rãi, mát mẻ, có rào tường bốn phía, có sân thể thao, có hồ tập lội (piscine). Một cựu giáo viên có nhiều lịch duyệt và kinh nghiệm là M. Võ-thành-Cử, văn khoa tú-tài, đứng chủ trương. Dạy từ lớp đồng-ấu (Cours enfantin) cho đến lớp 2e nhị niên cao-đẳng tiểu-học (2e Année complémentaire).

Lãnh nuôi cơm tháng cho học trò externe trường Petrus Ký. — Giáo-sư lựa rõng những ông khoa-mục đủ tài đức để dạy dỗ trẻ em. Tiền ăn học rẻ hơn các nơi, xin xem bản điều lệ của trường thì rõ.

Tựu trường ngày 2 AOUT 1933

Thư từ dặn chỗ trước hoặc hỏi hàn đều chỉ thi xin gởi cho:

Monsieur VÕ-THÀNH-CỬ

205, rue Frère Louis 205 — SAIGON

Cours NGUYỄN-DU

Directeurs: PHAM-QUAN-QUỚT, HỒ-VĂN-ĐÁNH — 85, Rue Dixmude

Tựu trường: 3 AOUT 1933

Trường «NGUYỄN-DU» thành lập ra trong thời khuẩn bách mà đang đứng vững trong vòng hai năm nay là bởi trước sau vẫn không đổi cứ chỉ là trường chăng của tất cả con em của thợ thầy bị sụt lượng của nông gia điền chủ giữa hồi lúa rẻ bằng trâu.

Có mở từ Cours Enfantin đến 4e Année.

Có mở riêng một lớp dạy rong Pháp-văn (Français) và thơ toán (Comptabilité) để được học sanh lớn tuổi, muốn học thêm đôi năm mà mà bươn bán hay là tạm giúp việc cho nhà buôn.

Học-phí rất nhẹ

	Interne	Externe
4 Année	24.—	11$
3 Année	21	10.—
2 Année	20.—	7.—
1re Année	20 —	7.—
Cours Supérieur	17 —	5.—
Cours Moyen	14 —	3.—
Cours Elementaire	14.—	3.—
Cours Préparatoire	12.—	2.—
Cours Enfantin	12	2.—
Classe de français et de Comptabilité	21	8.—

Như dặn chỗ trước và xin prospectus của trường — Thư từ gởi cho

M. HỒ-VĂN-ĐÁNH

Directeur technique

Cours «NGUYỄN-DU»

Rue de Dixmude — SAIGON

NAM SỬ TIỂU THUYẾT số 59

THÂN-KHỐC TƯỚNG-QUÂN

Võ-phi-Long

XI

Mã quế trư, Mạc-mâu-Hiếp bị bắt Hàng-triều-quân, Mạc-kinh-Chi chiêu binh.

Tiếp theo

Các tướng nhà Lê, thấy Võ-phi-Long chạy, sợ sẩy mất, nồng cơ hội, nên quất ngựa rượt theo. Thái-bích-Liên biểu Võ-phi-Long cứ việc lo ngồi đàng ngước kẻo đêm hôm tối con ngựa sụp hầm sụp hố mà khốn. Nàng ngồi sau day mặt lại, hai chơn kẹp lấy bụng ngựa cho vững, rồi lấy cung, dương lên, nhắm các tướng nhà Lê rượt theo mình mà bắn.

Hai mươi mấy viên tướng, đang hăm hở rượt theo, bỗng viên tướng chạy trước, bị con ngựa trúng thương ngay đầu, đau nhảy dựng lên hí ... Rồi ba bốn mũi tên nữa bay tiếp đến, mỗi mũi trúng đầu con ngựa, là một viên tướng nhào đầu. Thái-bích-Liên bỏ lon lên:

— Ai muốn chết cứ rượt theo, tôi sẽ không bắn ngựa nữa, mà bắn ngay người cho mà coi!

Tuy là nhiều người bị tên vì ngựa trúng tên, song các tướng nhà Lê cứ rượt theo mãi. Võ-phi-Long vừa quất ngựa cho mãi, day lại dòm, rồi nói:

— Em bắn sao cho trúng ngay mão cái anh tướng đi đầu kia cho nó thất kinh hết dám rượt theo thì hơn chớ đừng thêm bắn chết.

Thái-bích-Liên nữ-vương vưng lời bắn một mũi, trúng mão Lê-đại-Côn, chạy đầu tiên hết. Lê-đại-Côn ngoảng ngựa lại, các tướng khác cũng ngừng theo. Võ-phi-Long day đầu lại, kêu ma khêu khích:

— Các tướng nhà Lê, ai muốn vong mạng thì cứ theo nữa đi. Võ-phi-Long vừa nói dứt lời, thình lình con ngựa nhào đầu tới, Liên đó nghe một tiếng rắc như có vật chi gãy. Võ-phi-Long và Thái-bích-Liên nhào té xuống ngựa. Võ-phi-Long dòm thấy chơn ngựa sụp xuống một cái lỗ sâu gần một thước, thì biết con ngựa nầy bị gẫy chơn, hết dùng được. Chàng và Thái-bích-Liên chỗ dậy lẹ làng, rồi ngó lại đàng sau. Các tướng nhà Lê, thấy vậy, lại hăm hở quất ngựa tiến tới.

Thái-bích-Liên vừa muốn bắn nữa, song Võ-phi-Long cản mà nói:

— Đừng. Em bây để đánh tên kẻo hết thì nguy.

Các tướng nhà Lê đến nơi, Võ-phi-Long cầm dao rượt đánh, Thái-bích-Liên nữ-vương cũng cầm thương, chống ngay, vừa đánh đỡ mà vừa dom chừng đàng sau động tình đường lui.

Cũng may là lúc ấy chỉ có chín mươi viên tướng nhà Lê tới, còn hai người đương cự mà không có gì lo cả. Vừa đánh vừa lại một hồi, Võ-phi-Long dòm lại thấy có một cái cầu nhỏ bề ngang độ chừng hai thước, bắc ngang qua một con sông lớn. Chàng liền biểu Thái-bích-Liên qua cầu trước rồi bắn qua cho lui tướng nhà Lê đi. Chàng đứng lại ở đầu cầu, đánh cầm cự để cho Thái-bích-Liên lần mò qua bên kia cầu xong, rồi nhảy lên cầu, kêu tướng nhà Lê mà nói:

— Có muốn sống về với vợ con, thì kíp lui binh đi. Ai giỏi leo lên cầu, cất đứng oán trách.

Thái-bích-Liên ở chỗ tối, còn các tướng Lê có quân cầm đuốc theo rọi sáng đường, thì bắn dễ quá.

Võ-phi-Long, vừa nói dứt lời, một mũi tên của Thái-bích-Liên bay đến, trúng ngay vành tai Triều-ủy Lê Đăng. Rồi bốn năm mũi tên nữa bay liền, mũi nào cũng trúng vành tai một tướng, coi tướng Lê lui mấy chục thước, ai nấy lảo đảo, đánh để cho Võ-phi-Long và Thái-bích-Liên đi. May phước là Thái-bích-Liên khi nãy chỉ nhắm vành tai mà bắn cho mà sợ, rồi lui đi, chớ nếu quyết ám giết, bắn ngay cổ họng thì chắc không còn ai toàn mạng.

Võ-phi-Long qua tới đầu cầu bên kia rồi, đứng gần Thái-bích-Liên, ngó sang đầu cầu bên nầy, đợi hễ tướng nào qua thì bắn ngựa cho té xuống sông.

Song các tướng Lê, đứng bàn luận một hồi rồi lui về dinh trại. Võ-phi-Long niêu tay Thái-bích-Liên, dắc lần mò đi, để kiếm nơi xin tá túc đỡ một đêm rồi sáng sẽ lo dậy đi tìm con bạch mã.

Lúc ấy trời tối thui, đường lại quanh co sâm uất, khó đi lắm. Võ-phi-Long cặp mắt luyện quen hơn Thái-bích-Liên nên thay rõ bàn đêm hơn nàng. Thái-bích-Liên niêu lấy cánh tay Võ-phi-Long, dựa mà lần lần bước tới.

Ngó chung quanh, không thấy một ngôi đèn nào cả. Nhà cửa chưa chiếm gì, chắc cũng còn xa.

Võ-phi-Long lắc đầu mà nói:

— Bây giờ ngó lại chung quanh ta không thấy một cái yên sáng nào nhấp nhó cả, có lẽ đi con tới sáng mai mới gặp nhà. Thôi thà là ta trở lại chỗ cầu bắt nầy coi như không có ai, thì ở đó nghỉ chơn còn hơn.

Võ-phi-Long và Thái-bích-Liên trở lại chỗ cầu.

Võ-phi-Long ngồi khoanh tay rẽ, thở dài, trong bụng cứ lo mất cái nồi Biện giờ con ngựa quí của chàng bị ăn cắp, nếu chàng tìm không được, thì chẳng tới gia chàng không làm sao có được một con ngựa quí như thế nữa.

Thái-bích-Liên, thân gái đi chinh chiến mau mệt hơn Võ-phi-Long, vào giờ nầy đã khuya lơ khuya lắc nên ngồi kề bên Võ-phi-Long tựa muốn nói chuyện cho đỡ buồn ngủ mà nói một hồi rồi cũng ngáp vắn ngáp dài.

(Mất tiếp)

IMPRIMERIE DU LỤC-TỈNH TÂN-VĂN

Directeur Propriétaire NGUYỄN-VĂN-THIỆT.

57, Rue Lucien Mossard — SAIGON

TIRAGE 3.500 EXEMPLAIRES

Le Gérant LÂM-VĂN-NGỘ.

2462
18 Août 1933

BANQUE DE L'INDOCHINE

PRIVILÉGIÉE FONDÉE EN 1875

Capital versé 20.000.000 Francs
Réserves au 31-12-30 116.509.184 Frs

SIÈGE SOCIAL
Boulevard Haussmann
PARIS

Adresse Télégraphique : INDOCHINE

SUCCURSALES & AGENCES

CHINE	INDO-CHINE	AUTRES SIÈGES
CANTON	SAIGON	BANGKOK
PORT-WAYARD	BATTAMBANG	DJIBOUTI
HANKÉOU	CANTHO	NOUMEA
HONGKONG	HAIPHONG	PAPEETE
MONGTZÉ	HANOI	PONDICHÉRY
—PÉKIN—	THANH-HOA	SINGAPORE
SHANGHAI	—HUÉ—	
TIENTSIN	NAMDINH	
YUNNANFOU	PAKOMFINH	
	QUINHON	
	TOURANE	
	—VINH—	

Correspondants dans le monde entier
Traite toutes Opérations de Banque
SUCCURSALE DE SAIGON — QUAI DE BELGIQUE
Location de Coffres Forts

Elixir tonique ANTIGLAIREUX du Dr GUILLIÉ

La thuốc bổ mỹ-tửu đã nổi tiếng từ một trăm năm nay (từ năm 1812) để trị các bệnh do

Mật uế và Đờm dãi

sinh ra, nghĩa là

các bệnh ở Gan, ở Dạ giày (bao tử) ở ruột, ở tim, các bệnh đọng huyết, bệnh ngả nước, Sốt, Tê-thấp.

Phải nhìn kỹ tên kỹ

G. ROCHER, Bào-chế chuyên môn
PARIS, 32, Rue de Grenelle
Bán ở các hiệu thuốc

Ở PARIS

các ba xin đẹp muốn giữ cho da mịn mát hoài thì dùng

CRÈME SIMON

Đã đặt hiệu nghiệm, hợp theo vệ-sanh, giúp ích được và dùng nên dùng.

Mỗi buổi sáng và chiều, khi rửa mặt rồi, con dương ước, thoa nó lên sẽ thấy hiệu nghiệm liền.

Qui bà không cần phải lựa thứ nào nữa, qui bà nên chấm một thứ đó mà thôi.

PHAI COI CHỪNG ĐỒ GIA MẠO

HÃY NHÌ CÁI KÝ TÊN : MIDY

SANTAL MIDY

(Sân-tan Mi-dy)

Thuốc nầy hiền và tinh hảo để trị bịnh *đau lậu*, mới cũ gì đều thần hiệu, (không có dùng thứ Copahu và không cần thục).

Mỗi hoàn bọc đều có đóng hiệu **MIDY**.

Buôn bán lỗn số, 8, Đường Vivienne, Paris.
Trong mấy nhà Thuốc.

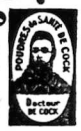

CÁCH TRỊ BỊNH ĐAU

CAN, TÌ, PHẾ PHỦ

BẰNG THUỐC BỘT

POUDRES DE COCK

Có nhiều vị thuốc ngoại khoa uống vào trước đau là lành bịnh đau sau, thì phế phủ, không để nó làm cho hỏi đau một đây một lát mà thôi. Rồi bịnh trở lại nặng hơn, là vì thuốc không thấm vào gốc bịnh.

Cần nhất ai ai cũng muốn trừ cho tuyệt bịnh. Thuốc bột *Poudres de Cock* là một vị thuốc thần hiệu, cứu mạng vì nó làm cho Can, tì phế phủ được trong sạch tang ký chuyển vận đồng nhau mà làm cho vệ thực có ích cho con người.

Uống thuốc bột *Poudres de Cock* vật thực nào nó tiêu hóa cũng được tốt, nó thêm và bổ máu thịt, thêm sức cho được khỏe mạnh.

Muốn trừ bịnh đau tiêu cho tuyệt gốc rễ, ăn uống không tiêu đau bao tử mắc trướng, sinh ruột sưng bao tử sưng ruột, đau gan, muốn cho chứng bịnh ấy không hóa ra bịnh huyết suy, giảm gân, giảm cốt, bịnh nước tiểu ngọt như cỏ trông trắng, trứng gà đau hậu thu, vì ở lôi và các chứng bịnh nặng hơn nữa, trước hay là sau khi ăn cơm uống một liều thuốc bột *Poudres de Cock*

Hỏi thuốc bột *Poudres de Cock* đựng trong hộp thiếc để bán trong các tiệm thuốc tốt và tại chỗ bào bế ở thành **JEUMONT** tỉnh **NORD**.

Liêu trai chí dị

2. Chuyện Lôi-Tào

Một đêm kia vợ Nhạc đương ngồi ma chải tóc, bỗng thấy sao ấy lại nhỏ lăn lăn còn bằng con đom đóm, rồi lại sắt lên bay qua xẹt lại cùng nhà. vợ Nhạc lấy làm quái dị, cái sao ấy lại xẹt ngay vào miệng, khạc không ra, khạc chừng nào nó lại chung tuốt vào họng. Người vợ hãi nôn, chạy đi nói cho Nhạc nay, Nhạc cũng lấy làm lạ lắm.

Đêm ấy Nhạc nằm chiêm-bao thấy Hạ-hình-Tử đến nói rằng : « Tôi là Thiên-vi-Tinh, cái ơn của anh mà đối với tôi thuở nay thiệt chẳng dám quên, lại còn mông ơn anh chăng bỏ, tự trên trời mà đem tôi về đây, ấy thì đối ta cũng là có duyên với nhan lắm đó, nên nay tôi quyết làm con nối cho anh, đặng mà đền bồi đức cả. »

Lúc ấy Nhạc đã ba mươi tuổi mà không con, được điềm chiêm bao ấy thì mừng lắm; từ đó vợ Nhạc thiệt quả thọ thai, đến khi nàng sanh đẻ, cả nhà đều sang lóa cũng như cái sao để trên bàn lúc nọ vậy, bèn đặt tên là Tinh-Nhi, vừa lớn lên thì thông minh tốt chúng, cơ-ảnh phi thường; mới 16 tuổi thì đã đỗ Tấn-sĩ.

Chuyện Bác-đại-Vương

Đất Lâm-Diêu có tên Phùng-Sanh, vốn là dòng giỏi sang trọng ma nay lại nghèo lắm, có tên thợ chài kia tiếng nợ của Phùng mà trả không nổi, nên hễ mỗi khi chài được cá ngon thì hay đem dâng cho Phùng.

Bữa nọ chài được một con trạnh rất lớn, trên đầu lại có một đốm trắng, cũng đem dâng cho Phùng. Phùng thấy hình-trạng ấy dị thường lắm, bèn thả đi.

Sau Phùng-Sanh ở nơi nhà người rể mà về, đến gần bờ sông Hàng-Hà, mặt trời đã chen lặng, gặp một người say với đôi ba đứa trẻ con bằng xiêng bằng nai, ở đâu kia đi lại; xa xa vừa ngó thấy Phùng-Sanh thì hỏi rằng : « Ai đi đó ? ».

Chàng đáp rằng : « Người đi đường. »

Người say ấy giận nói : « Không có tên có họ hay sao mà lại nói là người đi đường ? » Chàng gặp đi, nên không thèm nói chi nữa hết, lừ việc đi đùa.

Người say ấy lại càng nổi giận thêm nữa, liền với nắm cánh tay chàng mà kéo lại không cho đi, hơi rượu bay ra nựt nồng chàng chịu không nổi, bèn giựt tay ra, song gượt không nổi, bèn hỏi rằng : « Chú ở đâu, tên họ là gì mà ngang quá vậy ? »

Người say liền đáp rằng : « Ta là quan Lịnh-Doãn cựu xứ Nam-Đô đây, mi hỏi đặng làm gì ? »

Phùng-Sanh nói : « Trong đời mà có những quan Lịnh-Doãn như vầy thì chẳng nhục cho thế-giới lắm ! mà cũng may là cựu Lịnh-Doãn đó, chớ phải Tân-lịnh-Doãn thì chắc là giết hết kẻ đi đường. »

Người say ấy lại càng giận lắm, thế gần muốn đụng vô, Phùng-Sanh liền nói lớn lên rằng : « Ta là Phùng-Mỗ đây, đố người dám đánh thử coi. »

Người say ấy nghe nói vùng đổi giáo làm vui, lại quì xuống lạy ta và nói rằng : « Thầy là ân-chủ của tôi, không biết mà đường đột như vầy xin thầy miễng chấp. » Lạy rồi liền đứng dậy bồi kế tùng-nương về trước lo dọn đồ uống rượu ; Phùng-Sanh từ chối không được, nên phải đi theo. Đi được chừng vài dặm, thấy có một tiểu-thôn, vào đó thấy nhà cửa ngay ngắn xinh đẹp, như nhà của bực quí-nhân vậy. Người say ấy bình rượu lần lần ; chừng ấy Phùng-Sanh mới hỏi thăm lành lý.

Người ấy đáp rằng : « Tôi nói thiệt, xin thầy chớ sợ, tôi đây là Bác-đại-Vương ở tại sông Diêu-Thủy, vừa rồi tôi bị Thanh-Đồng ở Tây-san mời đi uống rượu, không dè mà quá chén lỡ say, đến đổi phạm đến Tôn-Nhan, thiệt tôi lấy làm hổ thẹn quá. »

Chàng biết là yêu, song thấy lời lẽ ân cần, ý tứ niềm nở, lẫm nên cũng chẳng sợ ; trong giây phút tiệc rượu đã dọn ra rất nên long trọng. Bèn ngồi lại ăn uống với nhau, Bác-Vương mạnh rượu quá, uống luôn mấy chén to. Phùng-Sanh sợ say lại nữa, rồi làm rộn mình chăng, nên giả say mà xin đi nghỉ.

Bác-Vương biết ý, bèn cười rằng : « Thầy sợ tôi say hay sao ? Xin chớ sợ, phàm những kẻ say mà không có nết, nói rằng việc gì hễ cách một đêm thì không nhớ được, ấy là khi người ta đó ; những bọn uống rượu mà không có đức ấy, 10 người thương phạm hết chín. Tôi tuy cũng là bợm rượu, song không hề đâm đem cái bạnh của đứa vô-lại mà đối đãi với bợm trường-giả đâu ; sao mà thầy ngại chi lắm vậy ? »

Phùng-Sanh bèn ngồi nàng lại, rồi nghĩ-kém nết mật mà cang rằng : « Ngài đã tự biết như vậy, sao chưa cải bạnh ? »

Bác-Vương nói : « Lão-phu còn làm Lịnh-Doãn đó, thì hay say sưa lại quá hơn bây giờ, làm cho Thượng-đế giận trách nên đày lão ở theo mấy chỗ cùlao, gắng công nhịn nhục mà bỏ cái lỗi trước ấy đi cũng đã hơn mười mấy năm đư ; nay đã già rồi, gần chết xuống mồ, mà không được phi thăng ; cái thói cũ lại trở lại, tôi cũng không biết lại làm sao ? Nay tôi xin kính tuân theo mạng lịnh của thầy đó. »

Còn đương trò chuyện với nhau, bỗng nghe tiếng chuông nổi dậy, Bác-Vương liền đứng dậy nắm tay Phùng-Sanh mà nói rằng : « Gần nhau chẳng được bao lâu, tôi có một vậy, xin lặng cho thầy để đền đáp cái ơn-được ; nhưng mà vật nầy chẳng nên đeo lâu, chừng nào thầy được như nguyện rồi, xin hãy trả lại cho tôi. » Nói dứt lời liền ở trong miệng nhả ra một người rất nhỏ, bề sao chỉ được có một tấc ngoài ; nhơn lấy mông tay quào cánh tay chàng, đau như đã rách da rồi vậy rồi để người nhỏ ấy lên ngay chỗ đó, chà xát một hồi, thì đã chung vào ở trong da rồi, dấu mông lấy quào vẫn còn rang rang, còn chỗ ấy thì cộm lên như rái bạch đàm. Phùng-Sanh thất kinh hồi cái gì vậy. Người ấy cười mà không nói, cứ bảo Phùng rằng : « Thầy về đi. » Vừa nói vừa đưa Phùng ra khỏi nhà rồi mới trở lại.

(Mai tiếp).

Hội Vạn-Quốc Tiết-Kiệm

HỘI HIỆP BỐN MẶT DANH PHÁP
Dưới quyền kiểm soát của Chánh phủ Đông-Pháp
Vốn 1.000.000 lượng (Thượng-Hải)
và 8.000.000 phật lăng đã đóng tất cả
QUẢNG-LỢI CÔI ĐÔNG PHÁP : SAIGON 26, đường Chaignes
Chi ngành ở tại Hanoi 53 Đại lộ Francis Garnier

Muốn dự để
Lập tư bổn
Muốn sớ sáng vốn
cho con cái lúc đôi bạn
Muốn để dành tiền cho con trẻ ăn học

Tài hãy mua vé của hội VẠN-QUỐC TIẾT-KIỆM :
Vé 1.000 đồng. — trả mỗi tháng 8 đồng.
Vé 500 đồng. — trả mỗi tháng 4 đồng.
Vé 250 đồng. — trả mỗi tháng 2 đồng.

Đặng dự vào.
1°— Cuộc xổ số hồi vốn lại mỗi tháng kể từ tháng đầu.
2°— Cuộc chia 1/3 tiền lời của Hội sau khi đóng dụng 2 năm.

Hội cần dùng nhiều người chắc chắn và từ tế đặng làm quảng lý những nơi mà hội chưa có người thay mặt

NÀY THUỐC CHỨ DANH
CHỮA BỆNH
ĐAU-LƯNG

THUỐC VIÊN FOSTER chữa khỏi bệnh đau lưng do thận sinh ra. Lại cũng là thuốc thần diệu nhất để chữa bệnh thấp, bệnh đau-ngang-thắt-lưng, bệnh nhức-xương, bệnh sưng-mắt-cá. Lại còn khi nước tiểu đục, hay vàng, hay nấu có chất vôi, thì nên dùng ngay THUỐC VIÊN FOSTER. Ai càng dùng THUỐC VIÊN FOSTER thì không những khỏi sạch khỏi bẩn mà mình lại thấy cháng-kiện, nhẹ-nhàng để làm việc. Các bà khi sắp bước huyết mạch không điều hay ngày ngất, mỗi năm nên sơi vài lần THUỐC VIÊN FOSTER.

Một Hộp 8$50 **PILULES FOSTER** Hai Hộp 14$85
CHỮA THẬN VÀ BÀNG QUANG
Bán tại các hàng bào chế và tại nhà thuốc
H. BINAC, Docteur ès Sciences, 47, Rue Fontaine, PARIS.

NƯỚC MẠCH SUỐI LANGSA HIỆU
VICHY CÉLESTINS
UỐNG TRỪ LÀNH CÁC CHỨNG :
Nhức xương cốt, bịnh hay mắc đái, đau mình chóng gân, đái lợn cợn có cát, đau bao-tử

CÁC VỊ SÁNG HIỆU VICHY-ÉTAT
SEL VICHY-ETAT
PASTILLES VICHY-ETAT
COMPRIMES VICHY-ETAT
Điểm vị rút lấy trong nước mạch cho ra đó pha làm ra nước suối. Uống hai ba liều, khi ăn rồi thì dễ tiêu tang. Dễ cho mỗi người làm ra nước mạch hơi đủ, uống cho ăn mau tiêu

COI CHỪNG LẮM ĐỒ GIẢ MẠO, BẮT CHƯỚC

GIỌNG NÓI KHAN KHÁN

Vì tại suốt ngày ta nói nhiều, thì cơ quan trong cổ làm việc nhiều, nên cổ ta khô. Nếu ta không cẩn thận thì ta bị phải đau. Thình thoảng ngậm vài viên :
KẸO THUỐC WYBERT
thì miệng và cuống họng ta khỏi khô giáo.
Kẹo Thuốc WYBERT làm đỡ khát nước chữa khỏi bệnh ho hen, chứng khản cổ. Thật là chẳng hại gì đến bao-bì và răng cả.

Đại-tiện táo-sáp sinh ra nhiều bệnh.
Nếu muốn chánh khỏi, xin dùng :
thử thuốc VÉRITABLES "GRAINS de SANTÉ du Docteur FRANCK"

In theo đúng tờ dấy hiệu.

RẤT THẦN HIỆU
RẤT TIỆN
RẤT DỄ

Bán ở khắp các hang bao-chế tây.

THỬ THUỐC HOÀN BỌC HIỆU
MORRIIUOL CHAPOTEAUT
MO-RU'-ON SA BÓ-TÓ

Hay hơn *đầu gan cá* làm cho khỏi uống khỏi nhôm.
Nó là một vị thiên hạ hay dùng trị *ho gió, ho lao, ho tổn.*
Bán tại trở tại đường Vivienne Paris, nơi bán bổ 3

A Saigon: L. SARRAU, Pharmacie Normale, J. MUS, Pharmacie Centrale.

THUỐC NHỨC ĐẦU
ASPIRINE
DES
USINES du RHONE

CHỮA KHỎI :
NHỨC ĐẦU,
BỆNH CẢM
BỆNH GHÍP
CÁC CHỨNG ĐẦU NHỨC
Thuốc nào tự nhận là công hiệu hơn cũng chớ tin
NHẬN KÍ TÊN HIỆU
"USINES du RHONE"
mới chắc là được thuốc, bào chế tinh sảo và công hiệu

CÔNG-DỤNG THUỐC VIÊN PI-LUIN LỜ PANH KỜ
(PILULES PINK)
RẤT THẦN HIỆU ĐỂ CHỐNG LẠI SỰ YẾU MỆT CỦA CÁC CƠ THỂ

Thuốc *PILULES PINK* sinh nhiều máu tốt và làm nhuần các cân tủy ; thuốc này làm cho biết đói, làm cho các nước trong da dày chóng sinh và giúp sức mạnh cho các công việc của các cơ thể.
Cho nên thuốc *PILULES PINK* thật đáng gọi là thuốc rất thần hiệu để chữa bịnh thiếu-máu, bịnh phiền-muộn, bịnh cay-mũi các bịnh lơi thì lớn sỉ và bịnh trở về già, bịnh đau lao-bi, bịnh nhức đầu, bịnh cần lực mỏi mệt.

Thuốc PILULES PINK bán tại khắp các hàng bào-chế tây